

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
«АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ ІМЕНІ ПАВЛА ЧУБИНСЬКОГО»
КАФЕДРА «МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО ЕСТРАДИ»**

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з навчальної роботи

Сергеєнко О.М.
01 вересня 2025 року

**РОБОЧА ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ
«РЕЖИСУРА ЕСТРАДИ»**

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський)
Галузь знань	В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»
Спеціальність	В5 «Музичне мистецтво»
Освітньо-професійна програма	«Звукорежисура»
Статус дисципліни	Обов’язкова

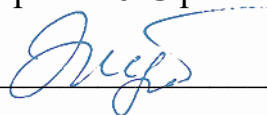
Робоча програма освітнього компоненту **«Режисура естради»** для здобувачів вищої освіти галузі знань **В «Культура, мистецтво та гуманітарні науки»**, спеціальності **В5 «Музичне мистецтво»**, освітньо-професійної програми **«Звукорежисура»**

Розробник: **Мирошніченко Олександр Миколайович** – старший викладач кафедри «Звукорежисура»

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри «Музичне мистецтво естради»

Протокол № 1 від 30 серпня 2025 р.

Завідувачка кафедри

Карпенко-Боднарук Ж.Л.

1. ОПИС ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ ДЛЯ СТУПЕНЯ ОСВІТИ «БАКАЛАВР»

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки: 1, 2-й	Рік підготовки: 1, 2-й
Загальна кількість годин – 120		
Кількість модулів – 3	Семестр:	
Тижневих годин – 2	I, II, III	I, II, III
	Лекційні:	
	60	16
	Практичні (лабораторні)	
	16	8
Вид підсумкового контролю: фронтальне опитування, тестування, практична робота	Семінарські:	
	4	
Форма підсумкового контролю: диференційований залік I,II с., екзамен III с.	Самостійна робота:	
	40	96

2. МЕТА І ЗАВДАННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Мета освітнього компоненту – підготувати здобувачів освіти до практичної творчої діяльності у процесі вирішення режисерських завдань щодо осмислення і втілення ідеї в різних жанрах і видах вокальних та інструментальних творів; сприяти розвитку різнобічних режисерських та власних творчих підходів - пошуків, експериментів, вивчення досвіду відомих педагогів-фахівців, авторів, композиторів, виконавців; ознайомлення з режисерськими інтерпретаціями відомих творів драматичної літератури, популярних естрадних і народнопісенних матеріалів; режисерськими стилями; з творчими здобутками і практичним досвідом видатних режисерів та виконавців минулих епох і сучасності.

Завдання освітнього компоненту – надати здобувачам освіти теоретичних знань та практичних навичок режисерської роботи: навчити визначати смислові та формоутворюючі чинники музичного твору, визначати жанрово-стильові, драматургічні, композиційні, художньо-виразові особливості та контекстуальні зв'язки музичного твору; сприяти адекватному розумінню змісту творів різних стильових напрямів; розвинути аналітичне і художньо-творче мислення, естетичний смак; підготувати здобувача освіти до самостійної творчої (режисерської, акторської) діяльності.

**Після опанування освітнього компоненту «Режисура естради»
здобувачі вищої освіти повинні:**

Знати:

- історію і теорію естрадної музичної режисури;
- сучасні тенденції розвитку музично-постановочної, оперної режисури;
- функції режисера;
- розуміти природу конфлікту - головного двигуна дії сценічного мистецтва;
- етапи роботи над етюдом;
- специфічні особливості режисури і драматургії концертних номерів, їх природу, що включає різноманітні види художньої творчості;
- зміст і форми режисерських завдань;
- інноваційні форми концертно-постановочної роботи.

Вміти:

- кваліфіковано співпрацювати у творчій команді - режисер - артист-виконавець;
- органічно поєднувати у творчому процесі основи режисури і майстерності актора;
- творчо ставитися до вирішення практичних завдань;
- реалізовувати власні художні задуми і творчі рішення у виконанні концертних номерів;
- використовувати складові реалізації режисерського задуму (лібрето, музична драматургія, пісенна поезія, композиція, сценографія, пластика, можливі декорації, реквізит, грим, костюм, освітлення, технічні засоби тощо (поєднання вербального, музичного та відеорядів);
- оцінити музичний твір з позиції його художньої цінності, оригінальності, новаторства та можливості сценічного втілення.
- використовувати отримані знання, навички та вміння в практичній виконавській та педагогічній діяльності.

Володіти навичками soft skills:

- навички самоорганізації;
- презентаційні навички;
- здатність опрацьовувати сучасну інформацію;
- навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Передумовами вивчення освітнього компоненту «Режисура естради» є опанування таких освітніх компонентів (ОК) освітньої програми (ОП):

ОК 18 Історія світової естради.

ОК 19 Історія української естради

ОК 20 Спеціальний клас (за видами)

ОК 23 Сценічно-виконавська майстерність

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Звукорежисура» вивчення освітнього

компоненту «Режисура естради» забезпечує досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Демонструвати принципи та методики аналізу творів музичного мистецтва.	ПРН 3
Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих інтерпретацій в роботі звукорежисера.	ПРН 8
Вміти здійснювати педагогічну діяльність.	ПРН 13
Вміти на професійному рівні здійснювати проведення концертів, театральних заходів та шоу-програм, в реальному часі згідно задуму режисера, композитора, автора, або відповідно до законів жанру, стилю твору, який виконується.	ПРН 18

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування освітнього компоненту «Режисура естради»:

Очікувані результати навчання	Шифр ПРН
Демонструвати принципи та методики аналізу творів музичного мистецтва.	ПРН 3
Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих інтерпретацій в роботі звукорежисера.	ПРН 8
Вміти здійснювати педагогічну діяльність.	ПРН 13
Вміти на професійному рівні здійснювати проведення концертів, театральних заходів та шоу-програм, в реальному часі згідно задуму режисера, композитора, автора, або відповідно до законів жанру, стилю твору, який виконується.	ПРН 18

ЗАГАЛЬНІ ТА СПЕЦІАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ФОРМУЮТЬСЯ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

Відповідно до освітньої програми, вивчення освітнього компонента «Режисура естради» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти програмних результатів навчання через такі компетентності: (ЗК – загальні СК - спеціальні)

Відповідність визначених Стандартом компетентностей дескрипторам НРК

Шифр	Назва компетентності	дескриптори НРК				Результати навчання
		Знання Зн1 Концептуальні знання набуті у процесі навчання та професійної діяльності, включаючи певні знання сучасних досягнень Зн2 Критичне осмислення основних теорій, принципів, методів і понять у навчанні та професійній діяльності	Уміння Ум1 Розв’язання складних непередбачуваних завдань і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та / або навчання, що передбачає збирання та інтерпретацію інформації (даних), вибір методів інструментальних засобів, застосування інноваційних підходів	Комунікація К1 Донесення до фахівців і нефахівців інформації, ідей, проблем, рішень та власного досвіду в галузі професійної діяльності К2 Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію	Автономія та відповідальність АВ1 Управління комплексними діями або проектами, відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах АВ2 Відповідальність за професійний розвиток окремих осіб та/або груп осіб АВ3 Здатність до подальшого навчання з високим рівнем автономності	
	Інтегральна компетентність	Здатність розв’язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у галузі музичної професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування системи інтегрованих художньо-естетичних знань з теорії, історії музики, звукорежисури, музичного оформлення та характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.				ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
загальні (ЗК)						
ЗК 1	Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово.	Зн1	Ум1	К1	АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
ЗК 2	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
ЗК 3	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
ЗК 4	Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
ЗК 6	Навички міжособистісної взаємодії	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 18
ЗК 7	Здатність бути критичним і самокритичним.	Зн1, Зн2		К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 18

ЗК 8	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
ЗК 11	Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.	Зн1	Ум1	К1	АВ3	ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
ЗК 15	Здатність генерувати нові ідеї (креативність).	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
ЗК 17	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
спеціальні компетентності СК						
СК 2	Здатність створювати та реалізовувати власні художні концепції у виконавській та звукорежисерській діяльності.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 18
СК 3	Здатність усвідомлювати художньо-естетичну природу музичного мистецтва	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 13, ПРН 18
СК 6	Здатність використовувати професійні знання та навички в процесі творчої діяльності	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
СК 12	Здатність збирати, аналізувати, синтезувати	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18

	художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.					
СК 13	Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 8 ПРН 13, ПРН 18
СК 17	Здатність застосовувати традиційні і альтернативні інноваційні технології музикознавчої, виконавської, композиторської, диригентської, педагогічної, звукорежисерській діяльності.	Зн1, Зн2	Ум1	К1, К2	АВ1, АВ2, АВ3	ПРН 3, ПРН 18

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ.

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з освітнього компоненту є:

Поточний контроль - це оцінювання засвоєння здобувачем навчального матеріалу під час проведення лекцій, практичних, семінарських, лабораторних занять тощо.

Підсумковий (семестровий, модульний) контроль – це період підведення підсумків навчальної роботи здобувачів вищої освіти протягом семестру.

Кожний блок змістових модулів має бути обов'язково оцінений. Здобувач вищої освіти повинен позитивно скласти модульний (проміжний) контроль.

Контроль самостійної роботи – дозволяє виявити вміння здобувачів вищої освіти орієнтуватися в інформаційних потоках, працювати з науковими джерелами, підбирати та узагальнювати матеріали, необхідні для вирішення визначеного кола завдань.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми контролю знань здобувачів вищої освіти: публічна демонстрація, що пов'язана з тим чи іншим видом виконання сольної / ансамблевої програми, проводиться у формі виконання практичної роботи, презентації, робота на семінарських заняттях, виконання завдань самостійної роботи, тестування.

Поточний контроль.

Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами вищої освіти, управління навчальною мотивацією здобувачів вищої освіти. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, - так і здобувачами вищої освіти – для планування самостійної роботи.

Особливим видом поточного контролю є:

- колоквіум, підсумковий контроль за змістовими модулями;
- контроль відвідування аудиторних занять
- усне опитування
- виступ здобувачів з метою демонстрування знань та навичок у вирішенні теоретичних та виконавських завдань.

Семінарський контроль знань.

Семінарські заняття виконують такі основні функції:

формулюють дидактичні цілі заняття: навчальну, виховну і розвивальну):

- навчальну (поглиблення, конкретизацію, систематизацію знань, засвоєних під час лекційних занять та у процесі самостійної підготовки до семінару);
- розвивальну (розвиток логічного мислення здобувачів вищої освіти, набуття ними умінь працювати з різними літературними джерелами, формування умінь і навичок аналізу фактів, явищ, проблем тощо);

- виховну (патріотичне виховання, виховання економічної, екологічної культури і мислення, прищеплення інтересу до вивчення освітнього компоненту та до фаху, тощо);
- діагностично-корекційну (контроль за якістю засвоєння здобувачами вищої освіти
- навчального матеріалу, виявлення прогалин його засвоєнні та їх подолання) та ін.

Семінарське заняття форма навчального заняття, при якій викладач організовує дискусію за попередньо визначеними темами, до котрих здобувачі вищої освіти готуються вдома. Семінари мають поглибити, розширити і закріпити знання здобувачів вищої освіти, збагатити їх кругозір, навчити їх мистецтва ведення дискусії та глибокого наукового аналізу явищ, що вивчаються. Викладач на семінарському занятті здійснює контроль за самостійною роботою здобувачів вищої освіти, дає можливість їм не лише висловити свої знання в усній формі, але й апробувати їх. Семінарські заняття проводяться в аудиторіях або в навчальних кабінетах з однією академічною групою. Перелік тем семінарських занять визначається робочою програмою освітнього компоненту.

Диференційований залік – студент вважається допущеним до семестрового диференційованого заліку, якщо він виконав усі види робіт, передбачені навчальним планом, та отримав позитивні оцінки за кожний змістовний модуль. Теоретичний контроль знань під час проведення диференційованого заліку може проводитись у вигляді співбесіди за завданнями теоретичного матеріалу певного періоду навчання та/або усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи.

Екзамен – це форма модульного контролю рівня і якості засвоєння студентами теоретичних знань та практичних вмінь і навичок з освітнього компоненту. *Основна мета екзамену* – встановлення дійсного змісту знань здобувачів за обсягом, якістю, глибиною і вміннями застосовувати їх у практичній діяльності.

Позитивну оцінку за поточну роботу студент може одержати лише за умови належного відвідування навчальних занять та виконання всіх видів завдань, винесених на поточний контроль.

Оцінювання здійснюється відповідно до регламенту проведення контролю та критеріїв оцінювання.

Засоби оцінювання: Засобом оцінювання та демонстрації результатів навчання є:

- усні опитування (питання колоквіуму);
- презентація результатів навчання з метою демонстрування знань та навичок у вирішенні теоретичних та виконавських завдань.

Графік проведення модульного контролю протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедрою та розміщується на веб-сайті академії.

Контроль засвоєння змістового модуля проводиться на останніх практичних

заняттях вивчення тем.

До контролю модуля допускаються лише ті здобувачі вищої освіти, які виконали всі види робіт, передбачених навчальною програмою (відпрацьовані пропущені заняття тощо).

Форми підсумкового контролю знань здобувачів вищої освіти:

Диференційований залік – I,II семестр

Екзамен III семестр

Перелік завдань модульного контролю, критерії їх оцінювання, порядок і час проведення (перескладання/відпрацювання) даного виду контролю визначаються кафедрою, включаються до робочої програми освітнього компоненту й доводяться до відома здобувачів вищої освіти на початку семестру. Графік проведення модульного контролю оприлюднюють протягом перших двох тижнів семестру за підписом завідувача кафедри.

Здобувач вищої освіти який за результатами модульного контролю отримав незадовільну оцінку зобов'язаний перескласти відповідний модуль до початку наступного модульного контролю.

Результати модульного контролю знань фіксується в індивідуальному плані здобувача вищої освіти.

Диференційований залік, іспит – здобувач вищої освіти вважається допущеним до семестрового диференційованого заліку, якщо він виконав усі види робіт, передбачені навчальним планом, та отримав позитивні оцінки за кожний змістовий модуль. Теоретичний контроль знань під час проведення диференційованого заліку може проводитись у вигляді відповідей на питання білетів та додаткових питань з тем відповідного модуля, а також усного вибіркового опитування з питань тем самостійної роботи та/або за результатами тестування

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

МОДУЛЬ 1					
Змістовий модуль 1 Т 1,2,3	СР	Змістовий модуль 2 Т 4,5	СР	МК ДИФ.ЗАЛ.	ВСЬОГО
30	10	30	10	20	100

МОДУЛЬ 2					
Змістовий модуль 3 Т 6,7	СР	Змістовий модуль 4 Т 8,9	СР	МК ДИФ.ЗАЛ.	ВСЬОГО
30	10	30	10	20	100

МОДУЛЬ 3					
Змістовий модуль 5 Т 10,11	СР	Змістовий модуль 5 Т 12,13	СР	МК ЕКЗАМЕН	ВСЬОГО
30	10	20	10	30	100

T1, T2, T3... - теми аудиторної роботи

СР – самостійна робота

МК - модульний контроль знань (диференційований залік, екзамен)

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з освітнього компоненту

Вид діяльності здобувача вищої освіти	МОДУЛЬ 1		МОДУЛЬ 2		МОДУЛЬ 3	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Робота на аудиторних заняттях	4	20	5	25	2	10
Презентація	2	10	2	10	2	10
Доповідь	1	5				
Тестування	1	5	1	5		
Фронтальне опитування	2	10	2	10	1	5
Вибіркове усне опитування					1	5
Семінарське заняття	1	5	1	5		
Виконання практичних завдань	1	5	1	5	4	20
Самостійна робота	4	20	4	20	4	20
Модульний контроль знань диференційований залік	1	20	1	20		
Модульний контроль знань екзамен					1	30
Разом	17	100	17	100	15	100

Система бальних оцінок за темами вивчення змістового модулю оцінюється за шкалою **від 1 до 5 балів**. Кількість балів за роботу за практичним матеріалом, під час виконання самостійної та індивідуальної навчальної роботи залежить від дотримання таких вимог:

- своєчасність виконання навчальних завдань;
- повний обсяг виконання завдання та демонстрація знань під час опитування;
- підготовка доповідей;
- робота на семінарських заняттях;
- виконання завдань самостійної роботи

Оцінювання завдання модуля

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	Здобувач вищої освіти відповідає чітко й переконливо, демонструє ґрунтовні знання, володіє відповідною професійною термінологією, може дати чітке визначення особливостям світової естрадної музики, орієнтуватися в історичних етапах розвитку культури. Практична робота виконана на високому рівні

4	Здобувач вищої освіти не достатньо переконливо орієнтується в теоретичному матеріалі, має не чіткі відповіді, не достатньо орієнтується в особливостях зарубіжної професійної музики, демонструє недостатню компетентність в розумінні принципів композиторської школи. У практичній роботі допущені не суттєві помилки.
3	Здобувач вищої освіти не переконливо орієнтується в теоретичному матеріалі, не має чітких знань історії музики, погано орієнтується в особливостях стилів, демонструє не компетентність в розумінні принципів аналізу музики. Практична робота виконана з суттєвими помилками.
2	Здобувач вищої освіти погано орієнтується у навчальному матеріалі, демонструє відсутність сформованості елементарного рівня знань з предмету, його відповіді позбавлені логіки, здобувач вищої освіти не володіє термінологією, плутається у визначенні основних понять. Виконання практичної роботи не задовільне.
1	Здобувач вищої освіти не орієнтується у навчальному матеріалі. Практична робота не виконана.

Оцінювання роботи здобувача вищої освіти на семінарських заняттях

Оцінювання семінарських занять здійснюється під час поточного контролю. Робочою програмою передбачено **в кожному модулі проведення одне семінарське заняття**. За роботу на семінарському занятті здобувач отримує **від 1 до 5 балів**.

Вимоги до оцінювання семінарських занять:

- відповідність змісту виступу здобувача вищої освіти до змісту питань, що обговорювалися на семінарі;
- активність здобувача вищої освіти на семінарському занятті;
- уміння вести дискусію;
- толерантність при веденні дискусії;
- обґрунтованість власних суджень;
- посилення при дискусії (виступах) на першоджерела;
- вміння використовувати теоретичні знання для розв'язання вузлових проблем, практичних задач тощо;
- вміння використовувати матеріал попередніх курсів під час роботи на семінарському занятті;
- вміння використовувати наочні наявні засоби;
- вміння використовувати мультимедійні засоби навчання та інші комп'ютерні технології;
- вміння робити презентацію з вибраної теми з використанням комп'ютерних технологій;
- вміння представити результати самостійної творчої роботи

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	виставляється, якщо здобувач вищої освіти активно працює протягом

	усього семінарського заняття, дає повні відповіді на запитання викладача у відповідності з планом заняття і показує при цьому глибоке оволодіння лекційним матеріалом, знання відповідної літератури, здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з даної проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати матеріал, аналізувати явища й факти, здатний робити самостійні узагальнення й висновки.
4	виставляється за умови дотримання таких вимог: здобувач вищої освіти активно працює протягом семінарського заняття, питання висвітлені повно, викладення матеріалу логічне, обґрунтоване, з посиланнями на відповідні джерела, висвітлення питань завершене висновками, здобувач вищої освіти виявив аналітичні вміння, але у відповідях допущені неточності, деякі незначні помилки, має місце недостатня аргументованість при викладенні матеріалу.
3	виставляється в тому разі, коли здобувач вищої освіти у цілому оволодів суттю питань з даної теми, виявляє знання лекційного матеріалу та навчальної літератури, намагається аналізувати явища й факти, робити певні висновки. Але на занятті поводить себе пасивно, відповідає лише за викликом викладача, дає неповні відповіді на запитання, припускається грубих помилок при висвітленні матеріалу.
2	виставляється в разі, коли здобувач вищої освіти виявив неспроможність висвітлити питання чи питання висвітлені неправильно, безсистемно, з грубими помилками, відсутні розуміння основної суті питань, висновки, узагальнення.
1	здобувач вищої освіти не розкрив поставлені питання, допускає суттєві помилки при формулюванні та висвітленні понять, на додаткові питання відповідає не по суті, робить велику кількість помилок у відповіді.

Критерії оцінювання тестового завдання:

«відмінно» – здобувач вищої освіти вирішив 95-100 % із запропонованого набору тестових завдань;

«добре» – здобувач вищої освіти вирішив 80-94 % із запропонованого набору тестових завдань;

«задовільно» – здобувач вищої освіти вирішив 60-79 % із запропонованого набору тестових завдань;

«незадовільно» – здобувач вищої освіти вирішив менше, чим 60 % із запропонованого набору тестових завдань.

Контроль самостійної роботи. Засоби контролю самостійної роботи та методика його проведення обираються викладачем освітнього компоненту. Контроль самостійної роботи має відповідати вимогам об'єктивності, оперативності та систематичності, рівнем засвоєння здобувачем навчального матеріалу, вміння використовувати теоретичні знання в практичній діяльності, також включає в себе самоконтроль з боку здобувача освіти.

Завдання цього виду контролю спрямовані на:

- розвиток пізнавальних здібностей та творчої ініціативи здобувачів вищої освіти

- виховання самостійності, відповідальності та організованості
- формування самостійного мислення, здібностей до саморозвитку, самоудосконалення та самореалізації
- опанування здобувачами вищої освіти елементів методики наукових досліджень
- підготовка до семінарських занять

Підсумкова кількість балів, набрана здобувачем освіти за виконання чотирьох завдань самостійної роботи, також є однією із складових поточної успішності здобувачів вищої освіти з освітнього компоненту.

Здобувач вищої освіти може набрати **максимум 20 балів** за виконання усіх видів самостійної роботи під час вивчення того чи іншого модуля. Кожне завдання самостійної роботи оцінюється за шкалою **від 1 до 5 балів**.

Основними формами контролю самостійної роботи є:

- виконання науково-дослідних завдань
- рефлексивний контроль
- індивідуальні співбесіди
- колоквіум

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
5	Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який в повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно та аргументовано його викладає, глибоко опрацьовує теоретичний матеріал вільно володіє термінологією, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки. В повному об'ємі оволодів завданням. У підготовці до самостійної роботи вивчає методичну та
4	Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який достатньо володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, опрацьовує теоретичний матеріал, володіє термінологією, але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки. В повному об'ємі оволодів завданням змістового модуля.
3	Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень. Не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки
2	Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який не володіє навчальним матеріалом у достатньому обсязі, проте фрагментарно, поверхово, без аргументації та обґрунтування викладає окремі питання, не розкриває зміст завдань.
1	Завдання практично не виконане, здійснені лише окремі необхідні дії, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення.

Система нарахування додаткових балів

Додатково можуть отримати протягом семестру до 10 балів:

- За активну участь у науковій діяльності: виступи на наукових конференціях, готують наукові доповіді, беруть участь в їх обговоренні). Дана робота підтверджується сертифікатом, довідкою, виданими тезами, тощо
- За організацію навчальної діяльності у неформальній освіті (участь у вебінарах, курсах професійної підготовки, тренінгах, що має підтверджуючий матеріал).
- За бажанням здобувач освіти може отримати від викладача додаткове індивідуальне завдання для покращення рейтингового балу за модуль. До індивідуального завдання викладач може запропонувати тему з питань: розширення теоретичних базових знань з освітнього компоненту, самостійного аналізу підходів до розв'язання професійних питань, знань з історії, мистецтвознавства, аналізу репертуару, комплексного вирішення конкретного фахового завдання, тощо.

Для оцінювання індивідуального завдання для здобувача, викладач повідомляє та/або пропонує тему завдання, встановлює терміни для виконання, роз'яснює систему оцінювання виконання такого завдання.

Здобувач самостійно опрацьовує завдання за усіма етапами роботи та в установлені терміни повинен здати завдання.

Оцінювання індивідуального завдання

Оцінка в балах	Критерії оцінювання
10	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізувати факти, робити висновки.
9	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізує факти із незначними помилками, робити висновки.
8	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти здатний висловити власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми, проявляє вміння самостійно та аргументовано викладати презентацію, аналізує факти із незначними помилками, у висновках є не точності.
7	Завдання виконано в установлені терміни. Здобувач вищої освіти висловлює власне ставлення до альтернативних міркувань з заданої проблеми із помилками, намагається самостійно та аргументовано викладати презентацію, але при цьому робить помилки, аналізує факти із незначними помилками, у висновках не притримується логічної послідовності
6	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, намагається аргументовано викласти матеріал, але при цьому робить грубі помилки, аналізує факти із суттєвими помилками, у висновках не притримується логічної послідовності.

5	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, робота зроблена не самостійно, аналізує факти із суттєвими помилками, у висновках не притримується логічної послідовності.
4	Завдання виконано із запізненням щодо установлених термінів. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до міркувань із заданої проблеми, допускає значні помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати викладений матеріал, у встановлених фактах робить помилки, у висновках не притримується логічної послідовності.
3	Завдання виконано не вчасно. Здобувач вищої освіти намагається висловити власне ставлення до заданої проблеми, допускає грубі помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати викладений матеріал, у встановлених фактах робить суттєві помилки, не може викласти висновки заданої проблеми.
2	Завдання виконано не вчасно. Здобувачу вищої освіти складно висловити власне ставлення до заданої проблеми, допускає грубі помилки, робота зроблена не самостійно, не може проаналізувати матеріал, не може викласти факти за темою, плутає термінологію не може викласти висновки заданої проблеми.
1	Завдання виконано не вчасно. Здобувач вищої освіти не може викласти власне ставлення до заданої проблеми, робота зроблена не самостійно, викладений матеріал має грубі, суттєві помилки, не може навести приклади за темою роботи, плутає термінологію висновки заданої проблеми відсутні.

В разі якщо при врахуванні додаткових балів сума балів за модуль (семестр) буде перевищувати 100 балів, результати успішності буде дорівнювати 100.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю Диференційований залік

Оцінювання диференційованого заліку відбувається **за 20-бальною шкалою**.

За результатами семестру здобувач вищої освіти отримує підсумкову оцінку **за 100-бальною** шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу та диференційований залік.

Екзамен

Оцінювання диференційованого заліку відбувається **за 20-бальною шкалою**.

За результатами семестру здобувач вищої освіти отримує підсумкову оцінку **за 100-бальною** шкалою, яка розраховується як середньозважене оцінок: за змістові модулі, самостійну роботу та екзамен.

Засоби оцінювання підсумкового семестрового контролю

Семестровий диференційований залік, екзамен

- усне та/або письмове опитування;
- тестування;
- показ практичної роботи.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю Семестровий

диференційований залік, екзамен

Зміст завдань модульного контролю знань здобувачів вищої освіти має на меті перевірити рівень підготовки з освітнього компоненту «Режисура естради», яка передбачає:

- Сформувати у здобувачів вищої освіти систему знань про основні етапи розвитку світової музики, її специфіку та закономірності.
- Ознайомити здобувачів вищої освіти з творчістю зарубіжних композиторів різних періодів історії музики.
- Дати здобувачам вищої освіти уявлення про загальний культурний розвиток, про окремі жанри і види музичної творчості композиторів.
- Виробити у здобувачів вищої освіти вміння слухати, аналізувати та давати оцінку творчій спадщині зарубіжних композиторів.

Шкала оцінювання

Критерії оцінювання	оцінювання диф.залік	оцінювання екзамен
«відмінно» Здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно знаходити та опрацьовувати необхідну інформацію, демонструє знання матеріалу, проводить узагальнення і висновки. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, під час яких давав вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді, виконав усі завдання за різними видами аудиторної та самостійної роботи, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі	15 – 20	26-30
«дуже добре» Здобувач вищої освіти володіє знаннями матеріалу, але допускає незначні помилки у формуванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді. Був присутній на лекціях та семінарських заняттях, виконав усі завдання за різними видами аудиторної та самостійної роботи, проявляє активність і творчість у науково-дослідній роботі	12 – 14	21 - 25
«добре» Здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, але дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки. Враховується виконав усі завдання за різними видами аудиторної та самостійної роботи, та активність у науково-дослідній роботі	8 – 11	17 – 20
«задовільно» Здобувач вищої освіти за навчальний період був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на середньому рівні, допускає помилки, серед яких є значна кількість суттєвих. В оцінюванні враховується робота на семінарських заняттях, якість виконання завдань за різними	5 – 7	12 – 16

видами аудиторної та самостійної роботи.		
«достатньо» Здобувач вищої освіти був присутній не на всіх лекціях та семінарських заняттях, володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки. В оцінюванні враховується робота на семінарських заняттях, якість виконання завдань за різними видами аудиторної та самостійної роботи.	2 – 4	7 - 11
«незадовільно» Здобувач вищої освіти не засвоїв навчальний матеріал. Не усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності. Володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу. Потребує повторного вивчення курсу та перескладання екзамену.	1	1 – 6

Модуль вважається складеним, якщо здобувач вищої освіти набрав **від 60 до 100 балів**.

Загальний рейтинг з модуля (освітнього компоненту) **не перевищує 100 балів**.

Сума балів, накопичених здобувачем вищої освіти за виконання всіх видів поточних навчальних завдань (робіт) на індивідуальних заняттях та на підсумковому модульному контролі знань, свідчить про ступінь оволодіння ним програмою освітнього компоненту. Протягом вивчення модулю здобувачі вищої освіти можуть набрати від 0 до 100 балів, що переводиться у національну шкалу оцінювання і відповідно у шкалу ECTS. Кількість балів відповідає певному рівню засвоєння освітнього компоненту.

Сума балів(R)	Шкала ECTS	Національна 5-ти бальна шкала	Визначення
90-100	A	5	відмінно
82-89	B	4	дуже добре
74-81	C		добре
64-73	D	3	задовільно
60-63	E		достатньо
35-59	FX	2	незадовільно з можливістю повторного перескладання
0-34	F		незадовільно з обов'язковим повторним вивченням

Відвідування видів навчальних занять (крім консультацій) є обов'язковим для здобувачів вищої освіти, відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу у Комунальному закладі вищої освіти Київської обласної ради «Академія мистецтв імені Павла Чубинського». Присутність здобувачів – це важливий критерій оцінювання результатів навчання, зважаючи на теоретичну і

практичну складність освітнього компоненту. У випадку наявності довідки від лікаря призначається відпрацювання занять в інший час за індивідуальною програмою. За умови дистанційного навчання важлива присутність здобувача освіти під час онлайн-зустрічей у Google-Meet та регулярне виконання завдань у Google-classroom Google Workspace, managed by koukim.com.

Запізнення на фахові заняття є не припустимими.

Переоцінка завдань можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви на ім'я завідувача кафедри у письмовій формі. Після отримання заяви, завідувач кафедри протягом тижня створить

комісію з переоцінки, яка після проведення аналізу роботи здобувача вищої освіти повідомить його про своє рішення.

Перескладання роботи здобувачів вищої освіти можлива протягом тижня після отримання оцінки на основі заяви у письмовій формі.

6. ПРОГРАМА ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТУ

6.1. Зміст освітнього компоненту

МОДУЛЬ1

Тема 1. Дисципліна «Режисура естради» в контексті професійної підготовки естрадного артиста.

Мета. Ознайомити з сутністю та специфікою режисури естради як окремої дисципліни. Сформувати розуміння ролі режисера у створенні естрадного номеру, програми чи шоу. Розвинути навички аналізу драматургії, сценічної дії та взаємодії артиста з публікою. Підготувати здобувачів до самостійного творчого пошуку та реалізації режисерських задумів.

Зміст. Дисципліна «Режисура естради», її значення в підготовці артиста. Мета і завдання, міждисциплінарний зв'язок з дисциплінами циклу професійної підготовки. Структура освітнього компоненту. Види робіт здобувача вищої освіти та система оцінювання. Постать та функції режисера-постановника. Режисура крупних форм. Традиції режисури українського музичного театру. Основні тенденції сучасної режисури в оперних театрах України. Д. Смоліч, І. Молостова, Д. Гнатюк, А. Солов'яненко, В. Пальчиков. Режисура малих форм.

Історія розвитку естрадної режисури та її сучасні тенденції. Роль режисера у формуванні сценічного образу артиста.

Організація самостійної роботи. Вивчення літератури та методичних матеріалів з режисури естради. Підготовка рефератів та презентацій на тему «Режисер як співтворець естрадного мистецтва». Самостійний перегляд та аналіз концертних програм, телешоу, виступів артистів. Розробка індивідуальних режисерських задумів (сценічний етюд, номер, міні-програма). Фіксація ідей, спостережень та власних висновків. Аналіз естрадних номерів (відео, живі приклади). Розробка режисерських етюдів та міні-сцен. Вправи на взаємодію з глядачем, роботу з простором і темпоритмом. Дискусії та кейс-стаді: Обговорення режисерських рішень у відомих шоу-програмах. Порівняння різних підходів до постановки одного й того ж твору.

Очікувані результати. Здобувачі розуміють специфіку дисципліни «Режисура естради» та її значення у професійній підготовці артиста. Вміють аналізувати драматургію та режисерські рішення у естрадних виступах. Набувають практичних навичок створення режисерських етюдів та роботи з глядачем. Формують власний творчий стиль та здатність до самостійної режисерської діяльності. Готові інтегрувати режисерські знання у власну виконавську практику.

Тема 2. Системи провідних режисерів як наукове обґрунтування законів сценічної творчості.

Мета. Ознайомити з системами провідних режисерів (В. Мейерхольд, Лесь Курбас, Б. Брехт та ін.). Показати, як їхні концепції стали науковим підґрунтям законів сценічної творчості. Сформувати розуміння взаємозв'язку між режисерськими системами та практикою естрадного мистецтва. Розвинути здатність застосовувати режисерські принципи у власній творчій діяльності.

Зміст. Основні принципи системи. Ідейність, реалізм як основні принципи роботи Провідних режисерів України в театрі. Лесь Курбас – засновник театру «Березіль». Олександр Довженко (у кіно) – поетичний кінематограф, метафоричність образів. Вплинув на розвиток світового кіно. Олександр Янчук (кіно ХХ–ХХІ ст.) Історико-патріотичні фільми («Атентат», «Нескорений», «Залізна сотня»). Розвиток української кінодраматургії. Іван Миколайчук Режисер і актор, автор «Вавилон ХХ». Поєднання етнічних мотивів із новаторською режисурою. Система умовності, синтез різних мистецтв, новаторські сценічні рішення. Вплив на формування української театральної школи. Бертольт Брехт (Німеччина). Теорія «епічного театру» та ефект відчуження. Глядач має мислити, а не лише співпереживати. Єжи Гротовський (Польща) «Бідний театр»: мінімалізм засобів, максимальна концентрація на акторі. Вплив на експериментальний театр другої половини ХХ ст. Пітер Брук (Велика Британія) Теорія «порожнього простору». Сценічна дія може виникати будь-де, без традиційних декорацій. Музичний театр. Вокальна школа Крушельницької, Мірошниченко чи Паваротті є прикладом технічної та артистичної майстерності. Досвід світових театрів (Ла Скала, Метрополітен-опера) став основою для сучасних стандартів звукорежисури в концертних і театральних просторах. Музичний театр ХХ століття дав поштовх розвитку сценічної акустики, мікрофонних технологій та звукозапису. Вивчення традицій музичного театру допомагає зрозуміти закони сценічної дії, драматургії та роботи з публікою.

Обговорення: Чи можливе поєднання різних систем у сучасному естрадному номері? Які режисерські закони універсальні, а які залежать від жанру?

Організація самостійної роботи. Вивчення літератури про режисерські системи та їхній вплив на сценічну творчість. Перегляд вистав/концертних програм з аналізом режисерських прийомів. Підготовка індивідуальних творчих етюдів із застосуванням принципів одного з режисерів. Ведення опорного конспекту з ключовими законами сценічної творчості, сформульованими

різними майстрами. Орієнтовні теми для написання есе: «Брехт і сучасна сцена»; «Біомеханіка Мейєрхольтда: чи можлива її адаптація у вокально-естрадному номері»; «Ефект відчуження Брехта та його значення для сучасних шоу-програм»; «Лесь Курбас: українська інтерпретація законів сценічної творчості». «Поєднання різних режисерських систем у сучасному музичному театрі»; «Вплив режисерських систем ХХ століття на формування сучасної естрадної режисури»; «Як режисерські системи вплинули на розвиток музичного театру та естради»; «Сучасні інтерпретації класичних режисерських систем у шоу-бізнесі».

Очікувані результати. Здобувачі знають основні режисерські системи та їхні ключові положення. Розуміють наукове обґрунтування законів сценічної творчості. Вміють застосовувати окремі режисерські принципи у власних постановках та естрадних номерах. Формують критичне мислення щодо різних режисерських підходів. Набувають навичок інтеграції класичних систем у сучасну практику естрадного мистецтва.

Тема 3. Задум вистави (концертного номеру) і його втілення в сценічній формі як виробничо-професійна основа режисерського мистецтва.

Мета. Ознайомити з процесом народження режисерського задуму та його трансформацією у сценічну форму. Сформуванню розуміння виробничо-професійних основ режисерської діяльності. Розвинути навички практичного втілення творчої ідеї у конкретному концертному номері чи виставі. Показати взаємозв'язок між задумом, драматургією, сценічними засобами та результатом.

Зміст. Режисерський задум як образно-емоційне відчуття змісту і форми в майбутньому сценічному творі. Етапи процесу формування режисерського задуму. Робота над режисерським аналізом. Складова аналізу. Емоційне зерно вистави, образу. Практичне визначення ідейно-тематичного аналізу на етюдах, творах програмного репертуару. Етапи роботи над етюдом. Практична робота над одиночним етюдом.

Втілення задуму у сценічній формі: драматургія, композиція, сценічний простір. Розробка режисерських етюдів на основі заданої теми чи музичного матеріалу.

Організація самостійної роботи. Вивчення літератури про режисерське мистецтво та процес постановки, підготувати матеріали до тем для обговорення. Перегляд та аналіз концертних програм, вистав, шоу з точки зору реалізації задуму. Розробка індивідуального режисерського плану для міні-номеру (сценічний етюд, пісня, танець). Фіксація ідей, варіантів їхнього втілення та труднощів. Вправи з трансформації ідеї у сценічну дію (від задуму до міні-сценки). Аналіз прикладів концертних номерів та вистав: як задум реалізовано у сценічній формі. Орієнтовні теми для обговорення: «Задум і його трансформація: від ідеї до сценічної дії». «Роль драматургії у втіленні режисерського задуму». «Вплив технічних засобів (світло, звук, сценографія) на реалізацію задуму». «Порівняння задуму та кінцевого результату у відомих концертних програмах». «Режисерський задум як основа творчої індивідуальності артиста». «Чи завжди задум відповідає кінцевому результату?». «Вплив технічних і виробничих

факторів на реалізацію творчої ідеї».

Очікувані результати. Здобувачі розуміють поняття режисерського задуму та його роль у професійній діяльності. Вміють трансформувати ідею у сценічну форму, враховуючи драматургію та технічні засоби. Набувають навичок створення режисерських етюдів і концертних номерів. Формують професійне мислення, що поєднує творчість і виробничу організацію. Готові інтегрувати режисерські знання у власну виконавську та постановочну практику.

Тема 4. Об'єктивні та суб'єктивні чинники: ідейно-естетична позиція драматурга. Особливості стилю та індивідуальної манери.

Мета. Ознайомити з поняттям об'єктивних та суб'єктивних чинників у творчості драматурга. Сформувати розуміння ідейно-естетичної позиції як основи драматургічного твору. Розкрити особливості стилю та індивідуальної манери драматурга. Навчити здобувачів аналізувати драматургічні тексти з точки зору авторської позиції та художніх засобів.

Зміст. Почуття сутності (політичні, громадські, естетичні особливості моменти постановки художнього твору (чинник сучасності). Практичне відпрацювання постановочної роботи над творами концертного репертуару. Ідейно-естетична позиція драматурга як основа твору. Поняття ідейно-естетичної позиції: світогляд, цінності, художні переконання автора. Вплив позиції драматурга на зміст твору: вибір теми, конфлікту, персонажів, драматургічних акцентів. Приклади: Брехт — театр як інструмент суспільної критики. Лесь Курбас — умовність і новаторство як відображення українського культурного контексту. Стил і індивідуальна манера драматурга. Система художніх засобів, що визначає загальну естетику твору. Особистий почерк автора, його унікальні прийоми та мовні особливості. Мовні особливості: використання діалогу, монологу, внутрішнього мовлення, ритміка та інтонаційність реплік., поєднання літературної та розмовної мови. Композиція: побудова сюжету, структура дії, розподіл сцен, використання експозиції, кульмінації, розв'язки, символіка та метафоричність у композиційних рішеннях. Драматургічні прийоми: конфлікт як рушійна сила, ефект відчуження (Брехт), біомеханіка (Мейєрхольд), умовність та синтез мистецтв (Курбас). Розуміння авторської позиції допомагає глибше інтерпретувати текст і створювати сценічний образ. Знання стилю та манери драматурга дозволяє точніше працювати з інтонацією, ритмом, акустичними ефектами. Усвідомлення ідейно-естетичної позиції та стилю драматурга є базою для сценічної інтерпретації.

Організація самостійної роботи. Вивчення літератури про стилі та індивідуальні манери драматургів ХХ століття. Підготовка порівняльної таблиці «Об'єктивні та суб'єктивні чинники у творчості драматурга». «Мій аналіз ідейно-естетичної позиції драматурга у вибраному творі». Перегляд вистав/екранізацій з аналізом авторської позиції та стилю. Розробка власного міні-сценарію з урахуванням об'єктивних і суб'єктивних чинників. Орієнтовні теми для обговорення. Порівняння стилю українських та світових драматургів ХХ століття. Чи може індивідуальна манера драматурга стати універсальною для

театру? Взаємодія історичного контексту та авторської позиції у драматургії. Оберіть один драматургічний твір (наприклад: Л. Українка, М. Куліш, І. Карпенко-Карий, В. Винниченко, Н. Ворожбит).

Проаналізувати: основну ідею твору, соціальний, історичний, культурний контекст (об'єктивні чинники), особисті переконання, світогляд, біографічні впливи автора (суб'єктивні чинники), особливості стилю: мова, композиція, жанрові ознаки, символіка. Порівняйте два твори різних драматургів.

Очікувані результати. Здобувачі розуміють різницю між об'єктивними та суб'єктивними чинниками у творчості драматурга. Вміють визначати ідейно-естетичну позицію автора у драматургічному творі. Набувають навичок аналізу стилю та індивідуальної манери драматурга. Формують критичне мислення щодо взаємозв'язку між авторською позицією та суспільним контекстом. Готові застосовувати знання у власній творчій та постановочній діяльності.

Тема 5. Драматургія музичного номеру, вистави.

Мета. Ознайомити з поняттям драматургії музичного номеру та вистави. Сформувати розуміння структури музичного твору як сценічної дії. Навчити аналізувати драматургічні елементи (експозиція, розвиток, кульмінація, розв'язка) у музичному номері. Розвинути навички створення власних драматургічних рішень у концертних програмах та виставах.

Зміст. Музична драматургія - лібрето, клавір, вистава. Схема процесу випуску вистави. Сценічна дія як єдиний психофізичний процес. Основні види сценічної дії. Конфлікт як двигун сценічної дії. Художнє оформлення, реквізит.

Взаємодія музики, тексту, сценічної дії та режисерського задуму: Музика — формує емоційний фон, ритм і динаміку сценічної дії. Текст — визначає змістовну основу, сюжет, конфлікт, образи. Сценічна дія — конкретизує музичний і текстовий матеріал у рухах, мізансценах, взаємодії акторів. Режисерський задум — інтегрує всі елементи у єдину художню форму, визначає стиль і темпоритм.

Робота з музичним матеріалом: як музика формує сценічну дію. Вибір музичного твору відповідно до драматургічного задуму. Аналіз музичної структури (форма, ритм, гармонія, динаміка). Визначення точок драматургічного напруження у музичному тексті. Побудова сценічної дії відповідно до музичних акцентів. Використання музики як засобу створення атмосфери та розвитку конфлікту.

Організація самостійної роботи. Вивчення літератури про драматургію музичного театру та естради. Перегляд концертних програм та вистав з аналізом драматургічної побудови. Створення власного сценарного плану музичного номеру (експозиція – розвиток – кульмінація – розв'язка). Підготовка презентації за обраною темою для обговорення. Орієнтовні теми для обговорення. «Драматургія пісні як основа естрадного номеру». «Музичний номер і його драматургічна структура: приклади з сучасної естради». «Роль кульмінації у музичному творі». «Драматургія ансамблю: взаємодія голосів і сценічної дії». «Музика як драматургічний чинник у виставі». «Порівняння драматургії класичної арії та сучасної пісні». «Драматургія інструментального номеру: як

музика створює сюжет». «Вплив режисерського задуму на драматургію музичного номеру».

Очікувані результати. Здобувачі розуміють поняття драматургії музичного номеру та вистави. Вміють аналізувати структуру музичних творів з точки зору драматургії. Набувають навичок створення власних драматургічних рішень у музичних номерах. Формують професійне мислення, що поєднує музичну та сценічну дію. Готові інтегрувати драматургічні знання у власну виконавську та режисерську практику.

Підготовка до контрольного заняття – диференційований залік.

Вимоги:

Здобувач має продемонструвати знання теоретичних основ кожної теми.

Важливо показати вміння аналізувати приклади (концертні номери, вистави, режисерські системи).

Обов'язковим є зв'язок теорії з практикою (як знання застосовуються у власній творчій діяльності).

Оцінюється самостійність мислення, аргументація та творчий підхід, уміння порівнювати різні системи, стилі та драматургічні рішення.

Знання ролі дисципліни у професійній підготовці артиста.

Знання виробничо-професійних аспектів реалізації задуму.

Знання структури музичного номеру (експозиція, розвиток, кульмінація, розв'язка).

Вміння аналізувати приклади різних жанрів (пісня, арія, ансамбль, інструментальний твір).

Вміння пояснити значення режисерських етюдів та роботи з глядачем.

Вміння пояснити етапи формування режисерського задуму.

Орієнтовні питання для заліку

Теоретичні питання:

Яке місце дисципліни «Режисура естради» у професійній підготовці артиста?

Як режисер формує взаємодію артиста з глядачем?

Назвіть основні положення систем режисерів Бертольта Брехта, Єжи Гротовського, Пітера Брука

У чому полягає ефект відчуження Брехта?

Як система Курбаса відрізняється від світових режисерських шкіл?

Що таке режисерський задум і які етапи його реалізації?

Як технічні засоби (світло, звук, сценографія) впливають на втілення задуму?

Що таке ідейно-естетична позиція драматурга?

Наведіть приклади об'єктивних і суб'єктивних чинників у творчості конкретного автора.

Як індивідуальна манера драматурга впливає на сприйняття твору?

Які основні драматургічні етапи музичного номеру?

Як музика формує сценічну дію?

Проаналізуйте приклад пісні та/або інструментального твору з точки зору драматургії.

Практичні завдання:

Розробіть режисерський етюд на основі короткої пісні або інструментального фрагмента.

Покажіть, як артист може встановити контакт із глядачем у першій хвилині виступу.

Запропонуйте варіанти мізансцен для дуетного естрадного номеру.

Продемонструйте елементи біомеханіки Мейєрхольда у короткому руховому етюді.

Складіть міні-сцену з використанням ефекту відчуження Брехта.

Поясніть, як принципи Курбаса можна застосувати у сучасному концертному номері.

Складіть режисерський план міні-номеру (експозиція – розвиток – кульмінація – розв’язка).

Покажіть, як технічні засоби (світло, звук) змінюють реалізацію задуму.

Розробіть короткий сценарний задум для вокально-танцювального етюду.

Проаналізуйте уривок драматичного тексту: визначте об’єктивні та суб’єктивні чинники.

Визначте індивідуальну манеру автора (мовні особливості, композиція, прийоми).

Порівняйте стилі двох драматургів у контексті їхніх ідейно-естетичних позицій.

Проаналізуйте структуру конкретної пісні (експозиція – розвиток – кульмінація – розв’язка).

Визначте драматургічні акценти у арії чи ансамблі.

Запропонуйте режисерське рішення для інструментального номеру, де музика формує сценічну дію.

Поясніть, як режисерський задум впливає на драматургію музичного твору.

МОДУЛЬ 2

Тема 6. Метод дієвого аналізу.

Мета. Ознайомити із сутністю методу дієвого аналізу як базового інструменту режисерської та акторської роботи. Сформулювати розуміння принципу «через дію до образу» у сценічному мистецтві. Навчити застосовувати дієвий аналіз для розкриття драматургії та створення сценічної правди. Розвинути навички практичного використання методу у роботі над музичним номером, етюдом чи виставою.

Зміст. Основа режисерських завдань - дія. Дія як психофізичний процес досягнення мети в і запропонованих обставинах. Факти і події – етап розвитку боротьби. Зміст і форма режисерських завдань. Практична робота над творами концертної програми. Визначення ідейно-тематичного спрямування концерту. Визначення сюжету, епізодів та подій. Формування програми концерту. Втілення концертної програми.

Вправи на визначення дії та завдання персонажа у сцені. Аналіз концертних номерів: як дія формує сценічну правду. Робота з уривками драматичних і музичних творів: пошук дієвих завдань.

Створення міні-етюдів, де здобувачі застосовують метод дієвого аналізу.

Організація самостійної роботи. Обрати сцену з драматичного твору (на вибір: українська або світова класика, сучасна п'єса).

Провести дієвий аналіз: Які дії виконує персонаж? Яке його завдання в кожному епізоді? Які внутрішні мотиви та зовнішні обставини впливають на поведінку? Оберіть монолог або діалог, виконайте його, спираючись на дієвий аналіз: змініть інтонацію, темп, паузи відповідно до завдань, визначте, як дія впливає на емоційний стан персонажа.

Очікувані результати. Здобувачі розуміють сутність методу дієвого аналізу та його значення для сценічної творчості. Вміють визначати дію, завдання та надзавдання персонажа. Набувають навичок застосування дієвого аналізу у роботі над музичними номерами та виставами. Формують професійне мислення, що поєднує драматургію, дію та режисерський задум. Готові інтегрувати метод дієвого аналізу у власну виконавську практику.

Тема 7 . Режисура малих форм (окремих номерів).

Мета. Ознайомити із специфікою режисури малих форм (етюд, пісня, танцювальний номер, інструментальний твір). Сформувані розуміння драматургічної побудови та режисерських прийомів у коротких сценічних формах. Навчити створювати режисерські рішення для окремих номерів, враховуючи музичний, текстовий та сценічний матеріал. Розвинути навички інтеграції малих форм у концертні програми та вистави.

Зміст. Місце і значенні малих форм на концертних майданчиках. Режисерський аналіз твору. Сюжет і фабула, їх місце і значення. Композиція твору. Задум як конкретне художнє бачення твору. Пошук сценічних засобів для втіленням режисерського задуму. Практична робота над творами концертної програми (малими формами). Обґрунтування вибору твору, визначення дієвого ряду, кульмінації, завдання образу і наскрізної дії, визначення сценічних завдань та немuzичних засобів виразності. Визначення сценарно-режисерського ходу. Практичне втілення режисерського задуму на сцені. аналіз проробленої роботи.

Організація самостійної роботи.

Обрати відео одного концертного номеру, мініатюри або перформансу. Проаналізувати: сценічну побудову, режисерську ідею, засоби виразності (світло, рух, музика, текст), вплив на глядача. Складіть список необхідного обладнання: аудіо (мікрофон, фонограма), світло (прожектори, кольорові фільтри), відео або графіка. Розробка індивідуального сценарного плану для пісні чи інструментального етюду.

Написати есе: Які виклики постають при створенні малих форм? Як досягти глибини та виразності в короткому номері? Яку роль відіграє викладач у процесі постановки? Визначити педагогічну функцію режисури та постановки окремого номеру: формування сценічної культури, розвиток музично-образного мислення, виховання самостійності та творчої ініціативи.

Оберіть твір для постановки малої форми (пісня, інструментальна мініатюра). Сформулюйте педагогічну мету: Які навички розвиваються у виконавця? Які труднощі можуть виникнути? Як забезпечити індивідуальний підхід? Описати сценічне рішення підготовки окремого номеру.

Очікувані результати

Здобувачі розуміють специфіку режисури малих форм. Вміють аналізувати та створювати режисерські рішення для окремих номерів. Набувають навичок побудови драматургії у компактних сценічних формах. Формують професійне мислення щодо інтеграції малих форм у концертні програми. Готові застосовувати режисерські знання у власній творчій практиці.

Тема 8. Постановка ансамблевих номерів.

Мета. Ознайомити із специфікою режисури ансамблевих номерів (дует, тріо, квартет, хор, інструментальний ансамбль). Сформулювати розуміння принципів взаємодії виконавців у колективній формі. Навчити організовувати ансамблеву дію, враховуючи музичний, сценічний та режисерський аспекти. Розвинути навички створення ансамблевих номерів як частини концертної програми чи вистави.

Зміст. Принципи ансамблевої взаємодії: єдність, узгодженість, баланс. Роль кожного виконавця у колективній формі: соліст, підтримка, контрапункт. Психологічні аспекти роботи в ансамблі: довіра, комунікація, взаємна відповідальність. Взаємодія вокальних та інструментальних партій у створенні цілісного художнього образу. Конфлікт як драматургічний прийом. Протиставлення голосів, контраст тембрів, ритмічних структур. Гармонія. Узгодженість звучання, єдність музичного та сценічного простору. Діалог голосів/інструментів. Чергування, перекличка, взаємодія як драматургічний розвиток. Побудова ансамблевої драматургії: експозиція – розвиток – кульмінація – розв’язка. Приклади ансамблевих номерів у вокальній та інструментальній практиці (дуети в опері, джазові імпровізації, хорові сцени). Режисерські прийоми роботи з ансамблем. Мізансцени – розташування виконавців на сцені, рух, взаємодія у просторі. Темпоритм – узгодження музичного та сценічного ритму, динаміка розвитку номеру. Баланс – рівновага між голосами та інструментами, між музикою і сценічною дією. Використання світла, звуку та сценографії для підсилення ансамблевої взаємодії. Роль режисера у створенні ансамблевої цілісності: організація репетицій, корекція взаємодії, інтеграція номеру у програму. Обґрунтування вибору твору. Режисерський аналіз твору, режисерський задум - мізансцена, музичні діалоги, художній образ як цілеспрямована ідея, темпо-ритм як внутрішня напруга, конфлікт головний та другорядний, композиційна побудова, засоби виразності. Визначення сценічних завдань дієвих осіб. Лінія фізичної поведінки персонажу – шлях перевтілення в образ. Практичне втілення режисерського задуму на сцені. Робота над

парними етюдами. Аналіз прикладів ансамблевих номерів (вокальних та інструментальних). Вправи на взаємодію виконавців у дуєті чи тріо. Розробка міні-сценічних етюдів для ансамблю. Робота над балансом звуку та сценічної дії.

Організація самостійної роботи.

Обрати відео ансамблевого номеру, Проаналізувати: сценічну побудову, режисерські прийоми, засоби виразності, взаємодію між учасниками.

Розібрати схему розташування виконавців на сцені.

Описати переміщення, групування, акценти.

Визначити, як мізансцени підтримують драматургію номеру.

Описати репетиційний процес: Як організувати роботу з групою? Які етапи постановки: розучування, синхронізація, фінальна репетиція? Як вирішувати конфлікти та забезпечити узгодженість?

Обрати відео або нотний матеріал ансамблевого номеру для учнів ДМШ (вокального, інструментального або змішаного). Проаналізувати: вікову та технічну відповідність, структуру номеру (вступ, розвиток, кульмінація, фінал), роль кожного учасника, засоби сценічної виразності.

Очікувані результати. Здобувачі розуміють специфіку постановки ансамблевих номерів. Вміють аналізувати та створювати режисерські рішення для ансамблю. Набувають навичок організації взаємодії виконавців у колективній формі. Формують професійне мислення щодо драматургії та режисури ансамблевих номерів. Готові застосовувати знання у власній виконавській та режисерській практиці.

Тема 9. Інноваційні форми концертно-постановочної роботи.

Мета. Ознайомити із сучасними тенденціями та інноваційними формами концертної діяльності. Сформувати розуміння інтеграції нових технологій (мультимедіа, інтерактивні платформи) у постановочну практику. Навчити аналізувати та застосовувати інноваційні режисерські прийоми у концертних програмах. Розвинути навички створення сучасних постановок, що відповідають вимогам шоу-бізнесу та культурних індустрій.

Зміст. Шоу програми та інші інформаційно-розважальні заходи. Їх місце і значення в сучасній масовій культурі. Визначення інновацій у мистецькій практиці: нові технології, методи, формати. Роль інновацій у розвитку сучасного шоу-бізнесу та культурних індустрій. Взаємозв'язок традиційних і новаторських форм у концертній діяльності. Відеоінсталяції. Створення візуального середовища, що доповнює музичний та сценічний матеріал. Проекції. Використання світлових і графічних ефектів для підсилення драматургії номеру. Інтерактивні екрани. Взаємодія виконавців із цифровим простором, створення ефекту «живої сцени». Приклади застосування мультимедіа у сучасних концертах та виставах. Онлайн-концерти: трансляції у прямому ефірі, доступність для глобальної аудиторії. Гібридні постановки. Поєднання живої сцени та цифрових технологій. Інтерактивні шоу. Залучення глядача до дії через інтерактивні платформи. Вплив нових

форматів на сприйняття мистецтва та комунікацію з аудиторією. Світові приклади: мультимедійні шоу Cirque du Soleil, інтерактивні концерти Björk, віртуальні виступи K-pop груп.

Українські приклади: використання відеоінсталяцій та AR у сучасних фестивалях і шоу-програмах: UBiennale 2025 (Київ) - Третє Українське бієнале цифрового та медіа мистецтва, понад 20 робіт з 15 країн світу, включно з українськими митцями, що працюють у сфері AR/VR та мультимедіа. Atlas Weekend (Київ) – найбільший музичний фестиваль України. Використання великих LED-екранів, відеоінсталяцій та інтерактивних візуальних ефектів у концертних номерах. Поєднання живих виступів із цифровими проєкціями, що створюють ефект занурення. Сучасні шоу-програми та фестивалі: ART JAZZ (Рівне, Луцьк): експерименти з мультимедійними проєкціями для створення атмосфери джазових імпровізацій. Kyiv Comic Con: використання AR-ефектів та інтерактивних інсталяцій у виставкових зонах. Фестивалі електронної музики (наприклад, Brave! Factory): поєднання музики з відеоартом та світловими інсталяціями, що формують новий формат концертного простору. Аналіз успішних проєктів: як інновації змінили традиційні форми концертної діяльності.

Організація самостійної роботи. Охарактеризувати основні риси інноваційних форм: мультимедійність, інтерактивність, синтез мистецтв, просторові експерименти, залучення нових технологій.

Оберіть приклад сучасного концертного шоу або мистецького проєкту (наприклад: «Океан Ельзи», ONUKA, DakhaBrakha, The Hardkiss, Cirque du Soleil, Eurovision).

Проаналізуйте: які інноваційні елементи були використані? Як вони вплинули на сприйняття глядача? Яку роль відіграє режисер у створенні таких форм?

Порівняйте традиційний концерт (наприклад, академічний або філармонійний) з інноваційним шоу. Оформити висновки, висловити власне бачення майбутнього концертної режисури

Підготовка до контрольного заняття – диференційований залік.

Вимоги:

Здобувач має продемонструвати знання теоретичних основ кожної теми.

Важливо показати вміння аналізувати приклади (концертні номери, вистави, режисерські системи).

Обов'язковим є зв'язок теорії з практикою (як знання застосовуються у власній творчій діяльності).

Оцінюється самостійність мислення, аргументація та творчий підхід, уміння порівнювати різні системи, стилі та драматургічні рішення.

Знання ролі дисципліни у професійній підготовці артиста.

Знання виробничо-професійних аспектів реалізації задуму.

Знання структури музичного номеру (експозиція, розвиток, кульмінація, розв'язка).

Вміння аналізувати приклади різних жанрів (пісня, арія, ансамбль, інструментальний твір).

Вміння пояснити значення режисерських етюдів та роботи з глядачем.

Вміння пояснити етапи формування режисерського задуму.

Орієнтовні питання для диференційованого заліку

Теоретичні питання:

Що таке метод дієвого аналізу та які його основні принципи?

Як поняття «дія», «завдання» та «надзавдання» формують сценічний образ?

У чому відмінність дієвого аналізу від емоційної імпровізації?

Які особливості режисури малих форм (етюд, пісня, інструментальний номер)?

Як будується драматургія малої форми (експозиція – розвиток – кульмінація – розв’язка)?

Яку роль відіграє режисерський задум у постановці окремого номеру?

Які принципи взаємодії виконавців у ансамблі?

Як драматургія ансамблю може будуватися на конфлікті чи гармонії?

Які режисерські прийоми використовуються для роботи з ансамблем (мізансцени, темпоритм, баланс)?

Що означає поняття «інновації» у концертно-постановочній діяльності?

Які мультимедійні технології використовуються у сучасних концертах?

Як мультимедійні технології змінюють сценічну дію та взаємодію з глядачем?

Які нові формати концертів існують (онлайн, гібридні, інтерактивні)?

Практичні завдання:

Визначте дієві завдання персонажа у короткому уривку пісні чи сценки.

Побудуйте міні-етюд, застосовуючи метод дієвого аналізу.

Розробіть індивідуальний сценарний план для малої форми (пісня чи інструментальний етюд).

Продемонструйте режисерське рішення для вокального номеру тривалістю 2–3 хвилини.

Побудуйте мізансцену для дуету або ансамблю.

Продемонструйте, як змінюється драматургія ансамблю при використанні конфлікту та гармонії.

Розробіть короткий сценарний план ансамблевого номеру (експозиція – кульмінація – фінал).

Запропонуйте режисерське рішення для концертного номеру з використанням мультимедійних технологій.

Розробіть концепцію інтерактивного шоу з залученням глядачів.

Проаналізуйте приклад сучасного інноваційного концерту (онлайн чи гібридного).

МОДУЛЬ 3

Тема 10. Особливості створення концертного номеру.

Мета. Ознайомити з принципами створення концертного номеру як завершеної художньої форми. Сформувати розуміння драматургічної та режисерської побудови номеру. Навчити інтегрувати музичний, текстовий, сценічний та

технічний матеріал у єдину структуру. Розвинути навички практичного створення концертних номерів для різних жанрів (вокальний, інструментальний, танцювальний, комбінований).

Зміст. Концертний номер як самостійна художня одиниця у програмі. Ознаки малої форми: компактність, завершеність, виразність. Види концертних номерів. Вокальні, інструментальні, танцювальні, комбіновані. Роль концертного номеру у структурі програми (зв'язок між номерами, створення динаміки концерту). Основні принципи створення естрадного концертного номеру. Драматургічні етапи: експозиція – розвиток – кульмінація – розв'язка. Специфічність концертної драматургії (основи побудови драматургії номеру). Авторська позиція у створенні номеру. Приклади драматургічних рішень у різних жанрах (пісня, арія, ансамбль, інструментальний твір). Режисерський задум як основа постановки: ідея, мета, художній образ. Вибір музичного та текстового матеріалу відповідно до задуму. Визначення стилю та жанрової специфіки номеру. Організація сценічної дії: мізансцени, пластика, взаємодія виконавців. Використання технічних засобів (світло, звук, сценографія) для реалізації задуму. Взаємозв'язок авторської позиції і режисерського рішення концертного номеру. Своєрідність акторської творчості в концертному номері. Специфіка роботи режисера з виконавцями концертного номеру. Взаємодія музики, тексту, сценічної дії та технічних засобів. Музика – формує емоційний фон, ритм і динаміку. Текст – визначає змістовну основу, сюжет, образи. Сценічна дія – конкретизує музичний і текстовий матеріал у рухах та взаємодії. Технічні засоби – світло, звук, мультимедіа як інструменти підсилення драматургії. Приклади інтеграції. Поєднання вокалу з відеоінсталяціями, інструментального номеру зі світловими ефектами.

Аналіз прикладів концертних номерів різних жанрів. Розробка сценарного плану для вокального чи інструментального номеру. Вправи на створення мізансцен та сценічної дії у малих формах. Інтеграція світлових і звукових ефектів у постановку.

Організація самостійної роботи.

Режисура власного номеру:

Обрати матеріал, який має потенціал для сценічного втілення.

Розробіть режисерський план постановки: образ виконавця, сценічна поведінка, взаємодія з музикою, простором, аудиторією.

Сформулювати режисерський задум: Який настрій, сюжет або меседж ви хочете передати? Який жанр і стиль номеру? Побудувати сценічну структуру: вступ → розвиток → кульмінація → фінал.

Описати сценічне рішення, скласти список необхідного обладнання.

Очікувані результати. Здобувачі розуміють специфіку створення концертного номеру як завершені художньої форми. Вміють аналізувати та будувати драматургічну структуру номеру. Набувають навичок розробки індивідуального сценарного плану. Формують професійне мислення щодо інтеграції музики, тексту, сценічної дії та технічних засобів. Готові застосовувати знання у власній виконавській та режисерській практиці.

Тема 11. Формування режисерського задуму естрадного номеру.

Мета. Ознайомити з поняттям та етапами формування режисерського задуму. Сформувати розуміння ролі задуму у створенні цілісного естрадного номеру. Навчити визначати художню ідею, мету та засоби її реалізації. Розвинути навички практичного застосування режисерського задуму у роботі над вокальними, інструментальними та комбінованими номерами.

Зміст. Режисерський задум як вихідна точка створення естрадного номеру. Його роль у формуванні цілісності та художньої виразності постановки. Задум як інструмент поєднання музики, тексту, сценічної дії та технічних засобів. Значення задуму для комунікації з глядачем: передача ідеї, емоцій, атмосфери. Етапи формування задуму. Ідея – концепція – драматургія – сценічне рішення. Ідея – визначення головної думки та художньої мети номеру. Концепція – окреслення стилю, жанру, образної системи. Драматургія – побудова структури (експозиція – розвиток – кульмінація – розв’язка). Сценічне рішення – конкретизація задуму через мізансцени, рух, світло, звук, сценографію. Приклади різних режисерських підходів до формування задуму.

Музика як основа емоційного та ритмічного розвитку номеру. Текст як носій змісту, сюжетної лінії та образів. Взаємодія музики й слова у створенні цілісного художнього образу. Режисерський задум як механізм гармонізації музичного та текстового матеріалу. Розробка концертного номеру (задум та сценарій). Постановочний план. Ідейно-тематичний та дійовий аналіз. Аналіз подій та особливостей композиційної побудови. Принципи відбору музичного, вокального, хореографічного матеріалу, що використовується для створення концертного номеру. Засоби реалізації задуму: мізансцени, пластика, світло, звук, мультимедіа. Аналіз прикладів естрадних номерів з різними режисерськими рішеннями. Розробка індивідуального задуму для пісні чи інструментального номеру.

Організація самостійної роботи.

Обрати музичний твір (пісню, інструментальну композицію), визначити жанр. Сформулювати режисерську ідею: Який образ або конфлікт ви хочете передати? Яке емоційне враження має залишитися у глядача? Який меседж або підтекст ви закладаєте?

Визначити сценічну форму. Описати послідовність дії: вступ → розвиток → кульмінація → фінал. Визначити, як змінюється темп, ритм, емоційна напруга. Оберіть засоби сценічної виразності, обґрунтуйте. Позначити розташування виконавців, світлові акценти, зони дії. Зробити висновок: як обрані засоби допомагають реалізувати задум. Теми для дискусії: Чи може існувати естрадний номер без режисерського задуму? Як задум впливає на сприйняття номеру глядачем? Написання есе «Мій режисерський задум для естрадного номеру». Обрати музичний матеріал, придатний для навчальної постановки.

Сформулювати режисерський задум, адаптований для учнів певного віку або рівня підготовки (за власним вибором). Описати, реалізацію в навчальному середовищі (ДМШ, школа мистецтв).

Очікувані результати. Здобувачі розуміють поняття та значення режисерського задуму. Вміють формувати ідею та концепцію естрадного номеру. Набувають навичок розробки індивідуального сценарного плану. Володіють прийомами інтеграції музики, тексту, сценічної дії та технічних засобів у єдиний задум. Готові застосовувати режисерські знання у власній творчій практиці.

Тема 12. Особливості концертної програми («збірний концерт»).

Мета. Ознайомити з поняттям та структурою «збірного концерту» як особливої форми концертної діяльності. Сформувати розуміння принципів добору та поєднання різних номерів у єдину програму. Навчити організовувати драматургічну цілісність програми при різноманітності жанрів та виконавців. Розвинути навички створення сценарного плану та режисерського рішення для збірного концерту.

Зміст. Специфіка поняття «концерт», «дивертисмент». Еволюція концертної діяльності. Концертна програма («збірний концерт») – найбільш поширена різновидність естрадного видовища. Сценарій концертної програми. Репертуар. «подача номерів» кульмінація концертної програми.

«Збірний концерт» як форма, що об'єднує виступи різних виконавців та жанрів. Багатожанровість, різноманітність виконавців, відсутність єдиного автора чи соліста. Принципи формування концертної програми. Жанрова різноманітність – поєднання вокальних, інструментальних, танцювальних та театралізованих номерів. Чергування номерів – контрастність і логіка послідовності (динамічні – ліричні, сольні – ансамблеві). Баланс емоцій – уникнення перевантаження одного настрою, створення емоційної хвилі. Врахування тривалості номерів та загальної структури програми. Вступ. створення атмосфери, налаштування глядача, відкриття програми. Розвиток. поступове наростання емоційної та жанрової різноманітності. Кульмінація. Найсильніший емоційний та художній акцент програми. Фінал. Завершення, підсумок, об'єднання всіх учасників у спільному номері чи фінальній дії. Ведучий як «зв'язуюча ланка» між номерами. Функції конферансу: пояснення, коментар, створення атмосфери, підтримка контакту з глядачем. Ведучий як організатор емоційної хвилі та ритму програми. Приклади стилів ведення: офіційний, артистичний, інтерактивний. Фестивалі: музичні, театральні, естрадні (Atlas Weekend, джазові фестивалі, класичні вечори). Ювілейні програми: концерти на честь видатних діячів культури. Тематичні вечори: концерти, присвячені певній події, стилю чи жанру. Аналіз структури конкретних збірних концертів. Розробка сценарного плану для умовного концерту з різними виконавцями. Вправи на поєднання номерів різних жанрів у єдину драматургічну лінію. Обговорення ролі режисера у координації виконавців та технічних служб.

Організація самостійної роботи.

Обрати відео збірного естрадного концерту. Проаналізувати: структуру програми, логіку чергування номерів, вплив на глядача (динаміка, емоційна насиченість, жанрова палітра).

Проектне завдання: створення власної програми – скласти сценарний план збірною тематичного концерту (на 6–10 номерів).

Описати: сценічне рішення (розташування виконавців, декорації, світло), ведення концерту (ведучі, зв'язки між номерами), технічне забезпечення.

Визначити: збірний концерт як форма художньо-педагогічної взаємодії. Підготовка презентації «Особливості збірного концерту у сучасному мистецтві».

Очікувані результати. Здобувачі розуміють специфіку збірного концерту як особливої форми концертної діяльності. Вміють аналізувати та створювати сценарні плани для програм з різними виконавцями. Набувають навичок організації драматургічної цілісності при жанровій різноманітності. Формують професійне мислення щодо ролі режисера у створенні збірних концертів. Готові застосовувати знання у власній практиці при організації концертних програм.

Тема 13. Формування режисерського задуму концертної програми («збірного концерту»)

Мета. Ознайомити з поняттям режисерського задуму у контексті збірного концерту. Сформувані розуміння принципів створення цілісної програми з різних номерів. Навчити визначати ідею, концепцію та драматургічну лінію концертної програми. Розвинути навички практичного застосування режисерського задуму при організації багатожанрових концертів.

Зміст. Визначення надзавдання концертної програми – головна ідея, мета, художній посыл. Формування наскрізної дії – логіка розвитку програми від вступу до фіналу. Вибір жанру постановки – тематичний, ювілейний, фестивальний, експериментальний. Узгодження задуму з виконавським складом, жанровою різноманітністю та технічними можливостями.

Принципи монтажу номерів: контраст, чергування, ритмічна динаміка. Поєднання музики, тексту, сценічної дії та мультимедіа. Використання світла, звуку, відеоінсталяцій як засобів підсилення драматургії. Створення цілісної емоційної хвилі програми.

Організація репетицій: розподіл часу, узгодження графіка виконавців. Робота режисера з окремими номерами та їх інтеграція у програму. Взаємодія з технічними службами (звук, світло, сцена). Корекція мізансцен, темпоритму та балансу номерів.

Завдання генеральної репетиції: перевірка цілісності програми. Відпрацювання переходів між номерами, роботи ведучого та конферансу. Узгодження світлових і звукових ефектів. Виявлення та усунення проблем перед прем'єрою. Аналіз теоретичних та практичних проблем. Пошук єдиної концепції, визначення жанрової домінанти. Організація великої кількості виконавців, технічні обмеження, часові рамки. Оптимізація сценарного плану, використання сучасних технологій, гнучка режисерська координація. Приклади успішного подолання труднощів у сучасних збірних концертах. Аналіз структури конкретних збірних концертів. Розробка сценарного плану програми з різними виконавцями. Вправи на створення єдиної драматургічної лінії при

жанровій різноманітності. Обговорення ролі режисера у координації виконавців та технічних служб.

Організація самотійної роботи. Обрати одну з тем концертної програми: Мелодії серця, Ритми душі, Голос покоління, Поп-арт у звуках, Джаз, рок і електроніка, Акустичний вечір, Музичний експеримент, Класика естради, З Україною в серці, Музика свободи, Весняний драйв, Зимова казка, Концерт до Дня молоді, Музичний вернісаж до Дня мистецтва, Музика без слів (інструментальні твори), Естрадний калейдоскоп, Поетичний концерт, Музичний глобус, Фольклор і сучасність, особиста тема концертної програми. Визначити жанр концертної програми. Сформулювати режисерську ідею, пояснення обраної теми: Який художній образ лежить в основі? Яке емоційне враження має залишитися у глядача?

Описати логіку сценічної структури: чергування номерів - вступ → розвиток → кульмінація → фінал; контраст жанрів, темпів, емоцій; врахування вікових особливостей виконавців.

Опишіть сценічне рішення: декорації, світло, костюми, відео або графіка, визначте технічні потреби. Оформити сценарний план заходу.

Написати висновки для подальшого обговорення щодо реалізації завдань сценарного плану для побудови цілісного художнього образу події.

Очікувані результати. Здобувачі розуміють специфіку формування режисерського задуму у збірному концерті. Вміють аналізувати та створювати сценарні плани для програм з різними виконавцями. Набувають навичок організації драматургічної цілісності при жанровій різноманітності. Формують професійне мислення щодо ролі режисера у створенні концертних програм. Готові застосовувати знання у власній практиці при організації збірних концертів.

Вимоги до екзамену

Екзамен складається з двох частин:

- Теоретичні питання (перевірка знань понять, принципів, драматургії, режисерських прийомів).
- Практичні завдання (перевірка уміння застосовувати знання у створенні номерів та програм).

Здобувач має продемонструвати:

Розуміння основних понять режисури малих форм, ансамблевих номерів, інноваційних постановок.

Вміння формувати режисерський задум для окремого номеру та збірного концерту.

Навички організації репетиційного процесу та практичного втілення задуму.

Теоретичні питання (орієнтовні)

Сутність методу дієвого аналізу та його застосування у постановці.

Особливості режисури малих форм (етюд, пісня, інструментальний номер).

Драматургічні етапи малої форми: експозиція – розвиток – кульмінація –

розв'язка.

Принципи взаємодії виконавців у ансамблі.

Драматургія ансамблевих номерів: конфлікт, гармонія, діалог голосів/інструментів.

Інноваційні форми концертно-постановочної роботи: мультимедіа, VR/AR, інтерактивні шоу.

Поняття концертного номеру як малої сценічної форми.

Етапи формування режисерського задуму естрадного номеру.

Специфіка збірного концерту та його відмінність від сольної програми.

Принципи формування режисерського задуму концертної програми («збірного концерту»).

Організаційно-виконавча робота у збірному концерті: надзавдання, наскрізна дія, монтаж виразних засобів.

Роль ведучого та конферансу у створенні цілісності програми.

Репетиційний процес та значення генеральної репетиції

Теоретичні та практичні проблеми організації збірного концерту.

Практичні завдання (орієнтовні)

Розробити індивідуальний сценарний план для малої форми (пісня чи інструментальний етюд).

Побудувати мізансцену для ансамблевого номеру (дует/тріо/квартет).

Продемонструвати режисерське рішення для вокального номеру тривалістю 2–3 хвилини.

Запропонувати режисерське рішення для концертного номеру з використанням мультимедійних технологій.

Розробити концепцію інтерактивного шоу з залученням глядачів.

Скласти сценарний план збірного концерту (вступ – розвиток – кульмінація – фінал).

Визначити надзавдання та наскрізну дію для умовної концертної програми.

Запропонувати варіанти монтажу виразних засобів у програмі (світло, звук, мультимедіа).

Скласти план репетиційного процесу для збірного концерту.

Провести аналіз прикладу сучасного збірного концерту та визначити його драматургічні особливості.

Розробити режисерський задум для ювілейної чи тематичної програми.

Продемонструвати практичне втілення режисерського задуму у короткому номері (етюд, пісня, ансамбль).

6.2 Структура освітнього компоненту

ТЕМА	Кількість годин											
	Денна форма						Заочна форма					
	Всього	У тому числі						У тому числі				
		Лекції	Семінари	Практичні / лабораторні	Індивід. роб.	Самостійна роб.		Лекції	Семінари	Практичні	Індивід.	Самостійна роб.
МОДУЛЬ 1.												
Змістовий модуль 1												
Тема1. Освітній компонент «Режисура естради» в контексті професійної підготовки естрадного артиста.	6	4				2	6				6	
Тема 2. Системи провідних режисерів України як наукове обґрунтування законів сценічної творчості.	8	6				2	8	2			6	
Тема 3. Задум вистави (концертного номеру) і його втілення в сценічній формі як виробничо-професійна основа режисерського мистецтва.	11	8				3	11	2			9	
Змістовий модуль 2												
Тема 4. Об'єктивні та суб'єктивні чинники: ідейно-естетична позиція драматурга. особливості стилю та індивідуальної манери.	8	6				2	8	2			6	
Тема 5. Драматургія музичного номеру, вистави.	8	6				2	12	2			10	
Семінарське заняття	4		2			2						
Всього за модулем 1	45	30	2			13	45	8			37	
Модульний контроль знань. Диференційований залік												
МОДУЛЬ 2												
Змістовий модуль 3												
Тема 6. Метод дієвого аналізу.	6	4				2	10	2			8	
Тема 7. Режисура малих форм (окремих номерів).	9	8				1	10	2			8	
Змістовий модуль 4												
Тема 8. Постановка ансамблевих номерів.	9	8				1	10	2			8	
Тема 9. Інноваційні форми концертно- постановочної роботи.	13	10				3	15	2			13	
Семінарське заняття	8		2			6						
Всього за модулем 2	45	30	2			13	45	8			37	
Модульний контроль знань. Диференційований залік												
МОДУЛЬ 3												
Змістовий модуль 5												

Тема 10. Особливості створення концертного номеру.	7			4		3	7			2		5
Тема 11. Формування режисерського задуму естрадного номера.	8			4		4	8			2		6
Змістовий модуль 6												
Тема 12. Особливості концертної програми («збірного концерту»).	7			4		3	7			2		5
Тема 13. Формування режисерського задуму концертної програми («збірного концерту»)	8			4		4	8			2		6
Всього модуль 3	30			16		14	30			8		22
Модульний контроль знань. Екзамен												
Всього	120	60	4	16		40	120	16		8		96

7. ТЕМИ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ

Теми лекційних занять	Кількість годин			
	денна форма навчання		заочна форма навчання	
	лекц.	практ.	лекц.	практ.
Тема 1. Освітній компонент «Режисура естради» в контексті професійної підготовки естрадного артиста.	4		2	
Тема 2. Системи провідних режисерів України як наукове обґрунтування законів сценічної творчості.	6		2	
Тема 3. Задум вистави (концертного номеру) і його втілення в сценічній формі як виробничо-професійна основа режисерського мистецтва.	8		2	
Тема 4. Об'єктивні та суб'єктивні чинники: ідейно-естетична позиція драматурга. особливості стилю та індивідуальної манери.	6		2	
Тема 5. Драматургія музичного номеру, вистави.	6		2	
Семінарське заняття	2			
Тема 6. Метод дієвого аналізу.	4		2	
Тема 7. Режисура малих форм (окремих номерів).	8		2	
Тема 8. Постановка ансамблевих номерів.	8		2	
Тема 9. Інноваційні форми концертно-постановочної роботи.	10		2	
Семінарське заняття	2			
Тема 10. Особливості створення концертного номеру.		4		2
Тема 11. Формування режисерського задуму естрадного номера.		4		2
Тема 12. Особливості концертної програми («збірного		4		2

концерту»).				
Тема 13. Формування режисерського задуму концертної програми («збірний концерт»)		4		2
Всього	60	16	18	8

ВИМОГИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ АУДИТОРНОЇ РОБОТИ

Аудиторна робота складається з двох блоків. Теоретичний блок та практичний блок.

Теоретичний блок забезпечує теоретичну базу та аналітичні навички.

Практична формує режисерські компетенції та вміння втілювати задум у сценічній дії.

Теоретичний блок містить:

Кожне заняття має включати теоретичний блок, приклади та обговорення.

Здобувачі повинні розуміти, які знання та навички вони здобувають.

Застосування інтерактивних методів: дискусії, аналіз відеозаписів концертів, розбір режисерських рішень.

Демонстрація прикладів: аналіз успішних естрадних номерів та програм (вітчизняних і світових).

Зв'язок теорії з практикою. Кожен теоретичний блок має завершуватися завданням для застосування знань.

Академічна дисципліна. Дотримання регламенту часу, активна участь здобувачів, ведення конспектів.

Практичний блок містить:

Поступовість. Від простих завдань (етюди, малі форми) до складних (ансамблі, збірні концерти).

Розробка сценарних планів. Здобувачі мають створювати власні режисерські рішення для номерів і програм.

Колективна робота. Створення ансамблевих номерів та збірних програм у групах.

Аналіз номерів, концертних програм, практичних проблем, відповідно до тем програми.

Проведення показових занять як підсумок практичної роботи.

Формування висновків відповідно до практичних завдань.

Оцінювання. Враховується творчий підхід, практична реалізованість, відповідність режисерським принципам.

8. ТЕМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Теми самостійної роботи	Кількість годин	
	денна форма навчання	заочна форма навчання
Тема1. Освітній компонент «Режисура естради» в контексті професійної підготовки естрадного артиста.	2	10
Тема 2. Системи провідних режисерів України як наукове обґрунтування законів сценічної творчості.	4	10

Тема 3. Задум вистави (концертного номеру) і його втілення в сценічній формі як виробничо-професійна основа режисерського мистецтва.	6	10
Тема 4. Об'єктивні та суб'єктивні чинники: ідейно-естетична позиція драматурга. особливості стилю та індивідуальної манери.	4	10
Тема 5. Драматургія музичного номеру, вистави.	4	10
Семінарське заняття	8	
Тема 6. Метод дієвого аналізу.	2	13
Тема 7 . Режисура малих форм (окремих номерів).	6	13
Тема 8. Постановка ансамблевих номерів.	6	13
Тема 9. Інноваційні форми концертно-постановочної роботи.	6	13
Семінарське заняття	8	
Тема 10. Особливості створення концертного номеру.	3	5
Тема 11. Формування режисерського задуму естрадного номера.	4	6
Тема 12. Особливості концертної програми («збірного концерту»).	3	5
Тема 13. Формування режисерського задуму концертної програми («збірного концерту»)	4	6
Всього	40	96

Методичні рекомендації до організації самостійної роботи.

Самостійна робота здобувача вищої освіти з освітнього компоненту «Режисура естради» є невід'ємною частиною навчального процесу. Вона здійснюється за спрямуванням викладача, який планує її в залежності від практичного опрацювання теоретичного матеріалу.

Закріплення та поглиблення знань, отриманих на лекційних і практичних заняттях.

Формування навичок творчого мислення та самостійного аналізу мистецьких явищ.

Розвиток уміння застосовувати теоретичні знання у практичній режисерській діяльності.

Підготовка до контрольних заходів (заліків, екзаменів, творчих показів).

Основні вимоги до організації самостійної роботи

Плановість і системність. Самостійна робота має бути організована відповідно до навчального плану та календаря дисципліни. Кожна тема повинна мати перелік завдань для самостійного опрацювання. Різноманітність форм:

- Опрацювання літератури та наукових джерел. Перегляд та аналіз відеозаписів концертів, шоу-програм, постановок.
- Написання есе, творчих звітів.
- Розробка сценарних планів та режисерських задумів.
- Підготовка презентацій та доповідей.
- Практична спрямованість
- Завдання мають бути орієнтовані на майбутню професійну діяльність.
- Обов'язкове включення вправ на створення мізансцен, драматургічних структур, режисерських рішень.
- Відвідування вистав, концертів, фестивалів, конкурсів та подій, відповідно до обраної професії та їх обговорення.

Контроль – регулярна перевірка виконаних завдань викладачем; обговорення результатів на семінарах та практичних заняттях; надання рекомендацій щодо вдосконалення робіт.

Орієнтовні види самостійної роботи. Вивчення та конспектування літератури з режисури естради. Написання есе, дайджесту, міні-дослідження за відповідними темами програми Розробка сценарних планів концертних номерів та програм. Аналіз прикладів сучасних концертів (онлайн, гібридних, фестивальних). Підготовка презентацій з актуальних тем дисципліни. Виконання творчих завдань: створення мізансцен, розробка драматургії номеру, інтеграція мультимедіа.

Очікувані результати

Здобувачі вміють самостійно працювати з літературою та джерелами. Набувають навичок аналізу та критичного мислення. Вміють створювати сценарні плани та режисерські рішення. Формують індивідуальний творчий стиль та професійне мислення. Готові до практичного застосування знань у постановочній діяльності.

Вимоги до аналізу музичних номерів різних жанрів:

Пісня — аналіз тексту, музичної форми, драматургічного розвитку, сценічної інтерпретації.

Ансамбль — взаємодія голосів, драматургія конфлікту чи гармонії між персонажами.

Інструментальний твір — музична драматургія без тексту, побудова сценічної дії на основі музичних акцентів.

Вимоги до аналізу прикладів концертних номерів та вистав

Визначити жанр (пісня, арія, ансамбль, інструментальний твір, театральна сцена). Окреслити мету та задум номеру/вистави (художня ідея, емоційний вплив, соціальний чи культурний контекст). Встановити структуру драматургії (експозиція – розвиток – кульмінація – розв’язка).

Художньо-естетичний аналіз. Оцінити музичний матеріал: мелодика, ритм, гармонія, динаміка. Визначити текстову основу (якщо є): зміст, образність, стилістика. Проаналізувати сценічну дію: мізансцени, пластика, взаємодія виконавців. Виявити режисерський задум: як він інтегрує музику, текст і сценічну дію.

Техніко-виконавський аспект. Визначити вокальні та інструментальні особливості виконання. Оцінити звукорежисерські рішення: баланс голосів і оркестру, використання мікрофонів, акустика. Врахувати сценографію та технічні засоби (світло, декорації, мультимедіа).

Вплив на глядача. Визначити емоційний ефект: співпереживання, катарсис, відчуження, розвага. Оцінити комунікативну функцію: як номер/вистава взаємодіє з аудиторією. Встановити новаторські елементи або традиційні прийоми.

Вимоги до оформлення аналізу. Чітка структура: вступ – основна частина –

висновки. Використання термінології (драматургія, композиція, кульмінація, мізансцена, темпоритм). Приклади з конкретних концертних номерів чи вистав (відео, записи, живі перегляди). Висновки мають містити оцінку ефективності драматургії та її значення для естрадного мистецтва і звукорежисури.

Вимоги до підготовки заданих тем для обговорення

Зміст опрацювання тем для обговорення повинен містити проблемне питання або аспект, що стимулює дискусію, спиратися на конкретний матеріал (твір, вистава, концертний номер, режисерська система), мати зв'язок із сучасними тенденціями у мистецтві та культурі, враховуючи професійну спрямованість здобувачів (естрада, звукорежисура). Виконання даного завдання стимулює самостійний пошук інформації (література, відео, записи вистав), сприяти розвитку критичного мислення та творчої інтерпретації.

Такий вид роботи формує навички дискусії, аргументації та презентації власної позиції.

Вимоги до завдання виконання твору для постановки

Вибір матеріалу. Здобувач самостійно обирає пісню або інструментальний етюд (тривалість 2–5 хвилин). Твір має відповідати рівню виконавських можливостей та навчальним цілям. Бажано враховувати жанрову різноманітність (естрада, класика, джаз, сучасна музика).

Вимоги до завдання розробка індивідуального сценарного плану.

Експозиція: визначення початкової атмосфери, введення у музичний образ.

Розвиток дії: окреслення драматургічних акцентів, зміни настрою, темпоритму.

Кульмінація: визначення найвищої точки емоційного та музичного напруження.

Розв'язка: завершення, підсумок, сценічне рішення фіналу.

Рекомендації до виконання. Вказати мізансцени, рухи, взаємодію з простором (якщо це вокальний чи ансамблевий номер). Для інструментального етюду — визначити сценічну дію без тексту, що підкреслює музичні акценти.

Продемонструвати володіння музичним матеріалом (вокально чи інструментально). Забезпечити виразність сценічної дії (жести, пластика, взаємодія з глядачем). Врахувати звукорежисерські та технічні засоби (мікрофон, світло, акустика).

Пояснити, як музика формує драматургію номеру. Обґрунтувати режисерські рішення (чому саме така мізансцена, кульмінація, фінал). Визначити, які емоції та ідеї має викликати номер у глядача.

Оформлення завдання. Сценарний план має бути поданий у письмовій формі (структура та пояснення). Виконання твору — у вигляді практичної демонстрації (етюд, номер). Обов'язкові висновки: що вдалося реалізувати, які труднощі виникли, як їх подолати.

Вимоги написання сценарного плану за темами

Визначення надзавдання: головна ідея та художня мета номеру/програми.

Формування наскрізної дії: логіка розвитку від початку до фіналу.

Драматургічна структура:

Експозиція (вступ, створення атмосфери).

Розвиток (динаміка, контрасти, наростання).

Кульмінація (найвищий емоційний момент).

Розв'язка (завершення, підсумок).

Режисерський задум: опис ідеї, концепції, жанру постановки.

Мізансцени та сценічна дія. Розташування виконавців, рух, взаємодія.

Технічні засоби: світло, звук, мультимедіа, спецефекти.

Монтаж виразних засобів. Узгодження музики, тексту, сценічної дії та технічних ефектів.

Репетиційний процес. Короткий план підготовки (етапи репетицій, генеральна репетиція)

Результат. Художній ефект, емоційний вплив на глядача, цілісність постановки.

Вимоги до оформлення. Титульна частина: назва дисципліни, тема завдання, ПІБ студента, група, дата.

Назва сценарного плану: чітко сформульована (наприклад, «Сценарний план вокального номеру» або «Сценарний план збірного концерту»).

Структурованість: сценарний план має бути поділений на блоки (експозиція – розвиток – кульмінація – фінал).

Форматування: шрифт стандартний (Times New Roman, Arial), розмір 12–14.

Міжрядковий інтервал – 1,5. Вирівнювання тексту – по ширині. Мова викладу: академічна, чітка, без зайвих емоційних чи розмовних конструкцій. Обсяг: залежно від завдання – від 2 до 5 сторінок для номеру; від 5 до 10 сторінок для програми.

Підсумкові критерії оцінювання. Повнота та логічність сценарного плану. Відповідність драматургічним та режисерським принципам. Практична реалізованість (можливість втілення на сцені). Творчий підхід та оригінальність задуму. Якість оформлення та відповідність академічним вимогам.

Вимоги до написання есе, дайджесту, дослідження

Обсяг: орієнтовно 2–5 сторінок (залежно від вимог викладача).

Мова викладу: академічна, логічна, з елементами індивідуального стилю.

Мета. Розкрити власне бачення проблеми, аргументувати позицію, продемонструвати аналітичні та творчі здібності.

Структура. Вступ. Формулювання проблеми або питання. Актуальність теми. . Коротке окреслення позиції автора.

Основна частина. Аргументація власної думки (приклади, факти, теоретичні положення). Логічна послідовність викладу. Використання порівнянь, аналогій, цитат (за потреби). Висвітлення різних точок зору та пояснення власної позиції.

Висновки. Узагальнення основних тез. Підсумок та власне бачення вирішення проблеми. Коротке формулювання значення теми для практики чи особистого досвіду.

Вимоги до оформлення. Шрифт: Times New Roman або Arial, розмір 12–14.

Міжрядковий інтервал: 1,5. Вирівнювання тексту: по ширині. Абзаци: чітко виділені, без надмірних відступів. Мова: грамотність, відсутність стилістичних і орфографічних помилок. Посилання на джерела: якщо використовується література чи цитати, обов'язкове оформлення посилань.

Оцінювання. Відповідність темі та меті. Логічність і послідовність викладу.

Аргументованість та оригінальність думки. Стилiстична та мовна грамотнiсть. Академiчне оформлення роботи.

Вимоги до створення презентацiй.

Структура презентацiй. Титульний слайд: назва теми, ПБ студента, група, дата.

Вступ: актуальнiсть теми, мета презентацiй. Основна частина: виклад теоретичних положень, приклади, аналіз. Практичний блок: власнi пропозицiй, сценарнi рiшення, режисерськi приклади. Висновки: узагальнення, підсумки, значення теми для практики. Список джерел: лiтература, відео, інтернет-ресурси.

Вимоги до змісту. Логiчнiсть i послiдовнiсть викладу. Використання прикладiв iз сучасноi практики (концерти, шоу, фестивалi). Вiдображення власних творчих iдей та рiшень. Використання науковоi термiнологiй та академiчного стилю.

Вимоги до оформлення Кiлькiсть слайдiв: 10–15 (залежно вiд теми). Єдиний стиль оформлення (шрифти, кольори, фон). Використання вiзуальних матерiалiв: фото, схеми, таблицi, вiдеофрагменти. Мiнiмум тексту на слайдi (ключовi тези, не бiльше 6–7 рядкiв). Чiтка структура: заголовки, пiдзаголовки, маркованi списки.

Вимоги до виступу. Тривалiсть: 7–10 хвилин. Вiльне володiння матерiалом (не читати з екрану). Використання презентацiй як допомiжного засобу, а не основного джерела iнформацiй. Вмiння вiдповiдати на запитання аудиторiй.

Оцiнювання. Вiдповiднiсть темi та метi дисциплiни. Логiчнiсть i структурованiсть викладу. Якiсть оформлення презентацiй. Використання прикладiв та творчих рiшень. Вмiння презентувати матерiал усно.

СЕМІНАРСЬКІ ЗАНЯТТЯ

Мета семінарських занять Закрiплення та поглиблення знань, отриманих на лекцiях. Формування навичок аналізу та критичного мислення. Розвиток умiння застосовувати теоретичнi знання у практичних ситуацiях. Виховання навичок публiчного виступу, аргументацiй та дискусiй.

Вимоги до викладача

- Забезпечити чiтке формулювання питань для обговорення.
- Використовувати iнтерактивнi методи (дискусiй, мозковi штурми, аналіз кейсiв).
- Створювати умови для активної участi кожного студента.
- Забезпечувати зв'язок мiж теорiєю та практикою.

Вимоги до здобувачiв

- Попередня пiдготовка: опрацювання лiтератури, конспектiв, перегляд матерiалiв.
- Активна участь у дискусiях, аргументоване висловлення власної думки.
- Виконання iндивiдуальних та групових завдань.
- Вмiння аналізувати приклади та робити висновки.
- Дотримання академiчної етики та культури спiлкування.

Змiст семінарських занять

- Обговорення ключових понять дисциплiни
- Аналіз прикладiв естрадних номерiв та концертних програм.

- Виконання практичних завдань: створення сценарних планів, розробка мізансцен, інтеграція технічних засобів.
- Дискусії щодо актуальних проблем сучасної режисури естради.
- Презентація студентських робіт

ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Семінар - організаційна форма навчання, яка передбачає обговорення проблем, що стосуються раніше прочитаної лекції чи розділу курсу.

Особливість семінару полягає у тому, що основним видом діяльності є самостійне вивчення здобувачами освіти проблем, підготовка рефератів, повідомлення суті проблеми на занятті та відповідний аналіз, виступ з доповідями, рецензування, доповнення повідомленого, обговорення наукових та учбових питань під керівництвом викладача.

Семінари не дублюють лекції, а є їх логічним продовженням, оскільки поглиблюють знання здобувачів вищої освіти із принципів положень учбового предмету, розвивають творчу самостійність, цікавість до науки та наукових досліджень, допомагають поєднати науково-теоретичні положення з практикою життя.

На семінарських заняттях здобувачі вищої освіти оволодівають науковим апаратом, здобувають навички оформлення наукових праць, уміння усного та письмового викладу матеріалу, а також публічного захисту тих наукових положень та висновків, які ними висуваються.

Види семінарських занять: розгорнута бесіда; доповідь (повідомлення) - обговорення доповідей і творчих робіт, диспут.

Семінар-розгорнута бесіда. На цьому семінарі тему ділять на невеликі за обсягом, але органічно пов'язані між собою питання, які формулюють як пізнавальні, проблемні завдання. Виконання одного такого завдання є підставою для виконання наступного. Це дає змогу залучити до обговорення питань семінару максимум здобувачів вищої освіти. Добре, коли викладач заохочує слухачів виступати з уточненнями і доповненнями. Цей вид семінару не передбачає підготовки письмових доповідей чи рефератів.

Семінар-розгорнута бесіда, як правило, має таку структуру: організація групи - вступне слово викладача - власне бесіда - підведення підсумків заняття.

Семінар-довідь (повідомлення). Такий вид семінару потребує ґрунтовнішої підготовки, використання кількох джерел інформації. На семінарі доповідач послідовно викладає свої думки, аргументує їх вагомими фактами, ілюструє переконливими прикладами. Решта учнів, здобувачів вищої освіти уважно його слухають, щоби бути готовими до доповнень, підтверджуючи чи спростовуючи викладене. Цей вид семінару має великі педагогічні можливості, але для їх реалізації потрібна достатня активність здобувачів вищої освіти.

Доповідь та повідомлення мають три частини: вступ, основний зміст, висновки. Кожна з них відіграє окрему роль, а у цілому вони мають забезпечити цілісність розкриття теми виступу. Якість виступу значною мірою залежить від чіткості його побудови, здатності довести висунуті твердження та від аргументації висновків.

а) Вступ – у вступі аргументується вибір даної теми, міра її актуальності. Виступаючий коротко повідомляє про здійснену роботу – об'єм використаної літератури, методи узагальнення опрацьованої інформації (аналіз витоків та генези проблеми, порівняльний аналіз, аналіз динаміки змін етапів творчості досліджуваних мислителів, аналіз взаємних впливів окремих вчень).

Така інформація дозволяє слухачам більш детально зорієнтуватися щодо предмету обговорення, налаштуватися на сприйняття думок доповідача, виявити певний інтерес до доповідача, особливо, якщо він використовує об'ємний матеріал, який торкається суттєвих питань сьогодення.

б) Головна частина виступу містить у собі висхідні теоретичні положення та факти, розкриває зміст та методи проведених досліджень, дає аналіз отриманих результатів, узагальнює їх. Важливо, щоби все це відповідало темі виступу, викладалося чітко, послідовно, з розкриттям причинно-наслідкових зв'язків явищ, які розглядаються.

в) Заключна частина виступу повинна підводити підсумок сказаному і вміщувати узагальнення та висновки. Якщо, на думку того, хто виступає, поставлена проблема потребує подальшого опрацювання, то необхідно підкреслити що саме не допрацьовано й у якому напрямку треба працювати далі.

До семінару-доповіді за змістом і методикою близький семінар, на якому обговорюють реферати і творчі письмові роботи. Для цього необхідно підбати про рецензування письмових робіт, ознайомитися з роботами і рецензіями на них, відібрати кращі для обговорення на заняттях.

Семінар-диспут. Правильна його організація захоплює здобувачів вищої освіти, пробуджує інтерес до предмета, сприяє глибокому засвоєнню навчальної інформації, виховує принциповість, розвиває логічне мислення і мовленеву діяльність.

Для семінару-диспуту слід чітко і конкретно сформулювати тему і залучити до роботи всю групу. Перелік його питань має містити явні та приховані суперечності. Це спонукає думати, сперечатися, доводити свою точку зору. Керуючи диспутом, викладач повинен виявляти тактовність, коректність, уважність.

За своєю структурою семінар-диспут містить: вступне слово, власне дискусію і підбиття підсумків.

Семінар-конференція. Він є найскладнішим видом семінару. Викладач

наперед визначає тему, мету і завдання семінару, формулює основні та додаткові запитання, розподіляє їх між здобувачами вищої освіти з урахуванням індивідуальних можливостей, добирає літературу, проводить групові й індивідуальні консультації.

Під час заняття здобувачі вищої освіти виступають із доповідями та повідомленнями, інші доповнюють їх виступи, ставлять запитання, беруть участь у дискусії. Викладач спрямовує обговорення доповідей, ставить проблемні запитання, щоб викликати обмін думками, дискусію. Нерідко всі здобувачі вищої освіти готують усі питання і виступають з повідомленнями за бажанням або за викликом. Викладач заохочує їх до пошуку додаткових матеріалів з теми, дослідницької роботи.

Семінар-конференцію проводять після вивчення певного розділу програми, використовуючи під час підготовки до нього тривалі спостереження, результати дослідів, додаткову літературу та ін. Доцільно також запрошувати на такі заняття фахівців з проблеми, що обговорюється.

Значення семінару полягає в тому, щоби дати змогу здобувачу вищої освіти відчувати смак самостійного пошуку знань, глибше пізнати і розвинути власні можливості, виховувати в них здатність до полеміки.

Підготовка до доповіді:

- уточнення та осмислення теми;
- формулювання цілі виступу;
- визначення основних питань для доповіді;
- підбір фактичного матеріалу (теоретичних положень, прикладів з практики та інше);
- вибір необхідного матеріалу та його аналіз;
- опрацювання плану виступу;
- написання повного тексту виступу чи тез, в окремих випадках – розгорнутого плану.

Слід пам'ятати, що немає потреби перенасичувати доповідь чи повідомлення фактами, цифрами, непроаналізованим, неузгаальненим, бездоказовим матеріалом – це знижує його цінність та приховує сенс матеріалу.

Підготовка до виступу на семінарі вимагає опрацювання певної літератури, що має супроводжуватися записами. Серед них найбільш поширеними є **план та конспект**.

План літературного джерела може бути загальним і тематичним. У загальному плані дається послідовний перелік питань, які у ньому висвітлюються; **тематичний план** – це перелік тем та питань, яким присвячено це джерело. Робота над планами вимагає вдумливого ставлення до тексту, уточнює і робить більш повним уявлення про структуру та зміст даного твору чи документу, сприяє більш глибокому засвоєнню смислу джерела.

Конспектування – ефективна форма запису, так як є стислим викладом основного змісту прочитаного. Існує три способи конспектування:

- **текстуальний** – викладення змісту словами автора, себто дослівне виписування цитат із тексту, що вивчається;
- **вільний** – короткий виклад прочитаного своїми словами;
- **комбінований** – вміщує у собі перший та другий способи. І є найбільш раціональним. Його складання вимагає поглибленого, вдумливого читання, творчого підходу до викладення змісту прочитаного, щоби вибрати необхідні цитати, а інший текст викласти своїми словами, висловивши його точний зміст у більш стислій формі.

Вдало складений план і текст є необхідною, але недостатньою умовою успішного виступу на семінарі. Успіх визначається не лише важливістю та актуальністю теми, підбором теоретичного та практичного матеріалу, але і тим, як це звучить у усному виступі, оскільки невідривне читання погано сприймається на слух. Значно цікавіше слухати вільний виклад матеріалу в руслі підготовленого тексту. Тому необхідно намагатися розкривати основний зміст виступу вільною мовою, використовуючи записи лише для цитування та формулювання висновків. Сама мова має бути чіткою, послідовною, граматично правильною

ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Модуль 1

1. *Характерні риси естрадної режисури.*

- Естрадне мистецтво: поняття, функції
- Жанри естрадного мистецтва
- Основи режисури масових свят, концертів та програм.
- Театралізація та її основні види при проведенні естрадних концертів

Література: 12.1.1,2,5,9,10,11,15,17,18,20,24,27,28,33,34,37,39;
12.2.3,4,5,7

2. *Відмінності режисури естради від театральної*

- Масові видовищні форми організації дозвілля.
- Соціально-культурна цінність дозвілля
- Форми і жанри естради: концертна естрада, театральна естрада, святкова естрада.

Література: 12.1.1,6,8,9,13,15,17,18,21,23,27,39;
12.2.1,3,4,5,7

3. *Засоби активізації глядачів при проведенні масово-розважальних програм*

- Дозвіллева діяльність сучасної молоді
- Сучасні культурні цінності
- Фактори впливу
- Національний культурний продукт у системі популяризації української культури

Література: 12.1.1,2,5,8,9,13,15,16,21,24,28,34, 35,36,37,39;

12.2.3,5,6

4. Специфіка естрадної драматургії. Жанри естради.

- Специфіка естрадної масової культури
- Специфіка естрадної драматургії
- Драматургічний хід
- Музична драматургія: визначення, специфіка
- Жанри естради.

Література: 12.1.1,4,5,6,7,9,10,11,12,17,18,20,24,25,26,28, 33,34,35,36,37,39,40;
12.2.3,5

Модуль 2

1. Режисерський задум. Режисерське рішення.

- Визначення та суть режисерського задуму
- Складові частини режисерського задуму
- Атмосфера заходу
- Темпо-ритм заходу
- Розробка режисерських епізодів

Література: 12.1.1,2,3,4,5,6,7,9,12,15,17,18,24,25,27,29,30,37,38,39;
12.2.3,5,7

2. Імпровізація в режисурі естради.

- Поняття імпровізації
- Значення імпровізації режисери естради.
- Метод дійового аналізу
- Психологія особистості

Література: 12.1.2,5,7,10,13,18,22,25,26,28,31,32;
12.2.3

3. Основи побудови естрадної програми. Основи побудови концерту.

- Сценарій – основа драматургії масових театралізованих видовищ і свят.
- Класифікація сценаріїв
- Структура сценарію та його основні компоненти
- Режисура естрадної програми
- Режисура естрадного концерту

Література:
12.1.2,3,4,5,6,7,8,9,10,12,13,14,18,19,21,24,25,26,28,29,31,33,34,35,38,39,40;
12.2.1,3,7

4. Режисура естрадного концерту чи свята

- Календар державних, народних, професійних, релігійних, спортивних та молодіжно-дитячих свят – фундамент підготовки концертів і свят
- Концерти та їх класифікація

- Особливості естрадних концертів і свят
- Сучасні видовищно-розважальні шоу на естраді

Література:

12.1. 2,3,5,6,7,8,9,10,11,13,15,18,19,20,21,22,25,26,27,28,29,30,33,34,36,37,39
12.2.3,4,5

9. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

- репродуктивно-варіативний (поєднання здобувачем освіти запропонованих викладачем прийомів з іншими формами й методами естрадної діяльності);
- креативний, творчий;
- проблемно-пошуковий (самостійний пошук здобувачем освіти засобів і способів розв’язання проблемних ситуацій у процесі виконання акторських та режисерських завдань);
- практичний метод (практичні завдання, акторські вправи, семінарські заняття)
- проєктний метод (індивідуальна творча робота).

Навички soft skills:

- Навички самоорганізації.
- Презентаційні навички.
- Здатність оволодівати сучасною інформацією.
- Демонструвати критичне мислення.
- Участь в концертних програмах Академії.
- Самовдосконалення в творчих концертних заходах, набуття практичних компетентностей музичного мистецтва.
- практична діяльність здобувачів вищої освіти на міжнародних та всеукраїнських конкурсах, фестивалях, у концертних програмах Молодіжній громадській організації «Студконцерт» Академії. Таким чином здобувачі вищої освіти мають можливість самопрезентації, отримати практику публічних виступів, що спрямовує на управління емоціями, стресом, власним розвитком.

Практичне значення курсу полягає в оволодінні знаннями з основних напрямів професійної діяльності – акторсько-режисерській, просвітницькій, організаційній; особливості підготовки фахівців рівня вищої освіти «Бакалавр» зі спеціальності «Звукорежисура» загальними правилами оволодіння теоретичними та практичними основами майстерності режисера; специфікою роботи із драматургічним матеріалом, постановкою сценічного номеру, концертної, шоу- програми; основами створення та реалізації творчого задуму; правилами самостійної навчальної роботи по закріпленню професійних навичок, методикою перевірки знань з теорії та практики режисури.

10. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ,

ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ОСВІТНІЙ КОМПОНЕНТ

Вивчення освітнього компоненту передбачає використання LMS Moodle -інтегрованої комп'ютерної системи закладу вищої освіти.

Технічні засоби:

- Аудіо-апаратура,
- Музична апаратура
- TV панель Samsung
- Комп'ютер та/або ноутбук

Обладнання

Необхідний реквізит (за потребою).

Методичне та програмне забезпечення

- Положення про організацію освітнього процесу
- Положення про академічну доброчесність
- Положення про науково-дослідну та творчо-пошукову роботу здобувачів вищої освіти Комунального закладу вищої освіти Київської обласної ради "Академія мистецтв імені Павла Чубинського"
- Навчальний план
- Освітня професійна програма
- Силабус
- Робоча навчальна програма.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

11.1. Основна

1. Акманов Д. О., Федотова Н. В. Методичні рекомендації для самостійної роботи здобувачів вищої освіти з освітнього компоненту «Режисура івент-заходів». Розділ «Режисура масових свят та театралізованих вистав». – 2020.
2. Белименко Л. І. Художньо-творча діяльність режисера естради: основні складові професійної майстерності фахівця. *Мистецтвознавчі записки*: зб. наук. праць. 2020. Вип. 38. С. 191-195.
3. Вологіна К. С. Сценарій як основа успіху режисера //Новітні дослідження культури і мистецтва: пошуки, проблеми, перспективи: матеріали Всеукр. – 2023. – С. 106.
4. Гмиріна, С. Постановка концертного номера як засіб фахової підготовки здобувача вищої освіти-вокаліста. *Музичне мистецтво в освітологічному дискурсі*. 2, 136- 140. (2017).
5. Гордєєв С. І., Бугайова В. О. Режисура естради та масових свят. – 2023. Гордєєв С. І., Набоков Р. Г. Основи режисури та майстерності актора. – 2024.
6. Донченко Н. П., Винар О. Б. Режисерський задум як головна складова художньо-творчого процесу створення цілісного сценічного твору. – 2020.
7. Донченко Н.П. Сучасні видовищно-розважальні шоу на естраді: діапазон жанрів та особливості режисури. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* № 1. 2017
8. Зайцев В. П. 3 1 7 Режисура естради та масових видовищ: Навчальний посібник. (2-е вид.). - К.: Дакор , 2006. - 252 с.
9. Зінковська І. О. Режисура естрадно-пісенного мистецтва України ХХІ століття. – 2023.
10. Ісаченко В. С. Монотеатр як інструмент акторських та режисерських новацій. – 2024.
11. Зозуля О. В. Пошуки нових шляхів побудови мистецького діалогу, новітньої художньої мови і технологій у сценічному просторі сьогодення: видовищні шоу //Новітні дослідження

- культури і мистецтва: пошуки, проблеми, перспективи: матеріали Всеукр. – 2023. – С. 201.
12. Крипчук М. В. Природа події в естрадному номері // Редакційна колегія. – 2021. – С. 41.
 13. Кучер Р. Режисура вокальних номерів у просторі сучасної естради (на прикладі пісенного конкурсу «Євробачення») Грааль науки 2021
 14. Лаврик М. В. Традиційні та новаторські виражальні засоби режисури в сучасному українському театрі. – 2020.
 15. Левіт Д. А. Режисура дозвілля у закладах освіти. Навчально-методичний посібник. – 2024.
 16. Малюга І. Ю. Інновації в режисурі театру та їх використання в сучасних постановках. – 2020.
 17. Матушенко В. Б. Особливості режисури театралізованих видовищ і свят на сучасному етапі. – 2023.
 18. Мирошниченко В. Г. Монтаж як творчий метод в режисурі театралізованих видовищ. – 2023.
 19. Мельник М.М. Художньо-естетичні аспекти інноваційних технологій у режисурі шоу. Актуальні питання гуманітарних наук. Вип 39, том 2, 2021
 20. Мельник, М.М. Сольний концерт - популярна форма сучасної естради. Наукові записки. Серія: Мистецтвознавство. Тернопіль, 2017. № 2 (Вип. 37). С. 153-159
 21. Мельник М.М. Імпровізація як один з найважливіших аспектів професійної майстерності артиста естради // Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»: зб. наук. пр. Вип. 39 /М-во освіти і науки України, М-во культури України, Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Київ: Видав. Центр КНУКіМ, 2018. 250 с
 22. Набоков Р. Г. Інноваційні форми святкової культури. – 2020.
 23. Натанчук Л. П. Основи режисерської та організаційної майстерності. – 2022.
 24. Основи сценарно-режисерської діяльності : конспект лекцій / укладач Т. Л. Повалій. – Суми : Сумський державний університет, 2023. – 107 с.
 25. Совгира Т. І. Використання технічних можливостей візуального мистецтва в сценічному просторі. Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство». 2018. № 38. С. 60–70.
 26. Совгира Т.І. Телеестрада у контексті сценічно-екранної взаємодії: монографія /Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Київ: Вид. центр КНУКіМ, 2018. 188 с.
 27. Солодка Т. І. Сучасне сценічне мистецтво: нові технології як кардинально нові можливості реалізації видовищного потенціалу. – 2024. Співак Т., Мельник М. Методика створення сценарію як літературної основи сучасних естрадних форм. – 2021.
 28. Starshou O. Сценарій як літературна основа театралізованих форм в естрадному мистецтві //Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. – 2020. – №. 2. – С. 306-313.
 29. Сараніна Д., Фішер В. Імпровізація як важливий чинник професійної майстерності актора. – 2021.
 30. Стрельчук, В. О. Імпровізація як важливий чинник виховання майбутніх режисерів естради. Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство», (33), 155– 159. (2015).
 31. Тлумак К. О., Гордєєв С. І. Артпроекти як сучасний вид сценічного мистецтва: український досвід //розділ 1 сценічне мистецтво: історичний ракурс та практичний досвід. – 2023. – С. 235.
 32. Тлумак К. Сучасні тренди шоу та артпроектів в Україні як тенденція розвитку режисури масових театралізованих форм сценічного мистецтва : дис. – ХДАК, 2023.
 33. Українські традиції / упоряд. О. Ковалевський. – Харків: Фоліо, 2011. – 576 с Шандренко, О. М., Сімонія, К. Г. Дизайн сценічного костюма учасників євробачення від України. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». 1, 1- 13. (2019).
 34. Фішер В. М. Прагматичні аспекти інноваційних засобів виразності арт- проєктів. Грааль науки. 2021. № 1. С. 552–553
 35. Харина О., Деонізіївна Л., Тютюн Д. О. Основи сценарної майстерності та режисури. –

2021.

36. Хлистун, О. С. Режисура української пісенної естради: стратегії творчості. Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство», (33), 160–165. (2015).
37. Шелудько К. А. Режисерські пошуки в сучасному сценічному мистецтві. – 2020.
38. Яковенко І. П. Перевтілення артиста естради: робота над образом //Актуальні дискурси мистецтва естради: традиції та європейська. – 2021. – С. 228.

11.2. Допоміжна

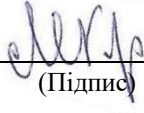
1. Гмиріна С. В., Постановка концертного номера як засіб фахової підготовки Здобувача вищої освіти-вокаліста Інститут мистецтв Київського університету імені БорисаГрінченка, 2017
2. Данчук Л. Азбука режисури шоу-програм: навч. посіб. Житомир : Полісся,2008.
3. Донченко Н. П. Особливості мистецтва режисури на естраді: навч.- метод. матер. / Н. П. Донченко. - К.: КНУКіМ, 2008. -110с.
4. Дятчук В.В., Барабан Л.І. Український тлумачний словник театральної лексики К: Просвіта, 2000
5. Кісін В. Б. Режисура як мистецтво та професія. - Кісін В. Б. Життя. Актор. Образ: Із творчої спадщини / В. Б. Кісін. - К.: Видавничий дім "КМ Асагіетіа", 1999. - 268 с.
6. Корнієнко Н. Український театр у переддень Третього тисячоліття. Пошук (Картини світу. Ціннісні орієнтації. Мова. Прогноз)- К., 2000.
7. Шарварко Б. Г. Режисура театралізованого масового дійства. Навчально- методичний посібник. - К.: ДАКККіМ, 2004

**Результати перегляду
робочої програми освітнього компоненту**

Робоча програма перезатверджена на 2021 / 2022 н.р.

зі змінами (оновлена загальна кількість годин освітнього компоненту, у тому числі години індивідуальної і самосійної роботи, уточнені методи роботи та форми контролю знань).

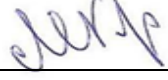
Протокол № 1 від 25 серпня 2021р.

Завідувач кафедри Краснитський М.М.
(Підпис) (Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2022 / 2023 н.р.

зі змінами (оновлено список рекомендованих джерел на основі рішення Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 21.06.2022 про історико-культурну складову освітнього процесу).

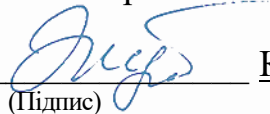
Протокол № 1 від 30 серпня 2022 р

Завідувач кафедри Краснитський М.М.
(Підпис) (Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2023 / 2024 н.р.

зі змінами (затвердження виконуючим обов'язки завідувача кафедри наказ № 200-К від 31 серпня 2023р.)

Протокол № 2 від 01 вересня 2023 р.

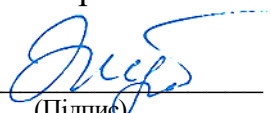
В.о. завідувач кафедри Карпенко-Боднарук Ж.Л.
(Підпис) (Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2024 / 2025 н.р.

зі змінами оновлено системи оцінювання, відповідно положенню про порядок оцінювання досягнень здобувачів освіти та визначення академічної різниці й перезарахування освітніх компонентів, затвердженого протоколом вченої ради від 30 серпня 2024 р.,

зі змінами в навчальному плані, затверджених рішенням кафедри протокол № 11 від 24 червня 2024 рік.

Протокол № 1 від 29 серпня 2024 р.

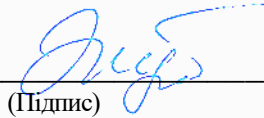
Завідувачка кафедрою Карпенко-Боднарук Ж.Л.
(Підпис) (Прізвище, ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 2025 / 2026 н.р.
відповідно наказу МОН № 842 від 13.06.2024 «Про внесення змін до деяких стандартів вищої освіти», спеціальностям переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої та фахової передвищої освіти, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 266 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2024 року № 1021), Наказ Міністерства освіти і науки України від 19.11.2024 р. № 1625 із змінами і доповненнями від 05.12.2024 р. № 1709. Зі змінами в навчальному плані, затверджених рішенням кафедри протокол № 12 від 24 червня 2025 рік.

Протокол № 1 від 30 серпня 2025 р.

Завідувачка кафедрою

(Підпис)

Карпенко-Боднарук Ж.Л.

(Прізвище, ініціали)